

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	celo leto	pol leta	četrt leta	pa mesec
K 24—	12—	6—	2—	

Dopisni naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (1. nadstropje na levo), telefon št. 34.

Izboja vsak dan zvečer izvešiti nedelje in praznike.

Inserati veljajo: petostopna peti vrsta za enkrat po 14 vln., za dvakrat po 12 vln., za trikrat ali večkrat po 10 vln. Pri večjih insercijah po dogovoru. Upravištvu naj se pošiljajo naročila, reklamacije, inserati itd. to je administrativne stvari.

Pozumerna številka velja 10 vinarjev.

Na plačena naročila brez izdodane vpisane naročnine se ne ozira.
Narodna tiskarna telefon št. 85.

„Slovenski Narod“ velja po pošti:

za Avstro-Ogrsko:	celo leto	pol leta	četrt leta	pa mesec
K 25—	13—	6-50	2-30	

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži za odgovor dopisnica ali znamka.
Upravištvu: Knafljova ulica št. 5, (spodaj, dvorišče na levo), telefon št. 85.

„Mestno gosp. darstvo“.

Pod takimi in enakimi naslovi »Slovenec« zdej vsak dan laže. Laganje mu je tako v navadi, kakor eiganje kraja. Kakor eigan samemu sebi ukrade sukno, če tujeja imetja ne doseže, tako laže »Slovenec« histerično tja v en dan, da je le laž. Včasih se kar na debelo zlaže, včasih pa po mečka nekaj resnice med debele laži, da je vse skupaj potem še debelejša laž. In najhujša je laž, ki se zna ogrniti v plašč par resnici iztrganih kosov. Pa to je stara klerikalna praksa: Vzemti resnico, obrni jo narobe kakor rokavico in vsakomur se bo tako nastala laž zdela verjetna.

V ponedeljek in v torek je »Slovenec« zopet na ta način izživljal svojo naravo. Pravi, da se je po župana Hribarja krivdi oddaio stavbno delo pri novi državni obrtni šoli za 140.000 K dražje, nego najnižjemu ponudniku, in da se je naprava za centralno kurjavo oddala brez razpisa.

Oboje je laž po klerikalni praksi (glej zgoraj). Res je, da se tega stavbnega dela ni oddalo najnižjemu ponudniku, resnica je pa tudi, da znaša razloček le 19 tisoč kron, ne pa 140 tisoč kron. Torej prilaganih 121 tisoč kron. In vedoma prilaganih, ker je bil »Slovenec« poročevalce v dotični občinski seji, kjer se je to delo oddajalo, navzoč. Vsed tega bi »Slovenec« lahko (pa ne more!) tudi povedal, zakaj se ni najcenejšega ponudnika upoštevalo, namreč zato ne, ker je njegova kakovost v Ljubljani dosihmal popolnoma neznana. Nihče ne ve, jeli tudi pri najboljši volji sposoben ali ne za dobro izvršitev take ogromne naloge. Tvrdo šupancjevo pa vsakdo pozna, da je zanesljiva in da z njo ne bo, morda sredi dela, zaprek. Pri taki velikanski investiciji ne bo noben pameten gospodar kupoval mačka v žaklju radi razmeroma malenkostne razlike v celotni ceni. — Glede centralne kurjave bodi omenjeno, da so se poabile razne trdke na vložitve ofertov. In vršila se je nato ofertna obravnava, pri kateri se je izkazalo, da je stavila trdka Stetka sicer denarno višjo ponudbo, da pa nudi njen sistem tako glede kotlov, kakor tudi glede izvedbe, zlasti z ozirom na prihodnost in širšo rabo kurjave, mnogo več, nego konkurenca. Zato se te ofertna ne more v primeru staviti

s sotekmovalci zgolj po zahtevani ceni, temveč se mora upoštevati tudi to, kar se za to ceno dobi! In znana stvar je, da stane kasnejše popraviljanje in razširjanje dograjene stvari brez izjeme vselej mnogo več, nego če bi se bilo takoj spočetka na kasnejšo potrebo oziralo. Tudi vse to »Slovenec« dobro ve, ker je bil njegov poročevalec pri občinski seji, in bi lahko stvar po resnici povedal (pa ne more!), a rajše vpije: Mestna blagajna je zopet oškodovana za 10.000 kron!

Potem je župan Hribar tudi kriv — no seveda, župan je sploh vsega kriv, tudi tega, da mora »Slovenec« venomer čez njega lagati: če bi ga ne bilo na svetu, bi »Slovenec« o njem nikdar ne pisal neresnice! — torej kriv je tudi tega, da se je svet za obrtno šolo kupil na Mirju. Pa kako jo zna »fajne« zaviti. O sveti Ljigvor! Ne reče naravnost: »Župan je zakrivil nakup tega slabega sveta.« Temveč lepo po krščansko zine le: »Svet se je kupil na Mirju — kupil se je prostor — vsak priprost Ljubljanečan ve, da je Mirje bolj močvirno, samo v stavbnem uradu z županom vred tega ne vedo — itd.« »Slovenec« pa nekaj drugega pozitivno prav, prav, prav dobro ve, a če bi tisto povedal, kako naj se pa potem zlaže?! »Slovenec« prav natančno ve, da je državna oblast diktirala mestni občini, da mora ravno ta svet kupiti. Zakaj je država tako postopala, nam nič mari ni, a faktum je, in da se ne bo reklo, da sveta niso preskusili, je imel stavbni urad c. kr. deželne vlade (ne mestni) nalog, to preiskavo izvršiti in se izjaviti. In izjava tega c. kr. urada je bila taka, da je vlada na svoji zahtevi vztrajala. Če bi občina ne bila kupila sveta na Mirju, bi se bila stavba zopet zavlačevala do sv. Nikola, kakor so jo neprijazne vlade že doslej zavlačevale. In poudarjati je še treba, da je občina vladi že zdavnaj ponudila bila za obrtno šolo svoj svet na Prulah, ki nikakor ni tako slab, kakor na Mirju, da, celo prav dober, kakor kaže nebroj novih hiš, ki so se na Prulah zadnja leta sezidale. In ko vladi Prule niso ugajale, ponudil se ji je suhi, peščen svet, ki je bil prvotno nakupljen za delavnice drž. železnice. Pa ta tudi ni bil vladi všeč — hotela je ravno Mirje. Kaj torej naj bi bila po »Slovenec« modrosti občina storila? Morda bo »Slovenec« jutri z »Graškim blatom« in

iz njega puhtečimi »Štimami« celo rjovel, da nam slovenske obrtne šole sploh treba ni? Že zato ne, ker jo dobimo po Hribarjevi zaslugi — kaj ne? Vsed razmer torej, da katere ni imela ni občina, ni magistrat nobenega vpliva, se gradi to poslopje na močvirnem Mirju. Če bo torej stavba vsled slabega sveta nekaj (a nikakor ne za 80.000 K) dražja, ne more krivda nikdar zadeti ne župana, ne mestnega stavbnega urada! Ni pa res, da se bo pilotiralo. Torej tudi ne bo nič s »Slovenec«! 80.000 kronami, ki jih je že videl kravateti iz žepov svojih redakterjev! Dražje, kot proračunano, pa bo; to je res — a povejte »bravcem«, da se nobeden tistih, ki nosijo odgovornost za to, ne piše Ivan Hribar! Le kar povejte, saj ste pogumni; in zato vas mora mikati vsaka nova vrsta poguma, morda da izpremembo enkrat tudi — pogum do resnice.

Da mora občina plačati stavbo slovenske obrtne šole in da se 900.000 K iznašajoče 3% potresno posojilo ni od strani države Ljubljani odpisalo brez kompenzacije — izrablja »Slovenec« v to, da kaže na »svoje« poslance ki so dosegli tak popoln odpis za ljubljansko okolico celo v času, ko so bili z vlado in z »Bilinskijem« (zakaj ne z »Bilinsket«?) v najhujšem boju. No, »Slovenec«, povej nam no, koliko je pa v ljubljanski okolici odpisanega 3% potresnega posojila? Ah tako! Poslanci so izposlovali odpis brezobrestnega posojila! No, vidiš, od tega se je ljubljanskim dolžnikom že tudi več tisočakov odpisalo brez kompenzacije. In tudi glede ostanka se je že dalo doseči nekaj olajšav, čeprav ne mnogo, ker je država trda pod palcem. — Torej, »Slovenec«, le poročaj nadalje širni javnosti o delu župana Hribarja (poročati = lagati)!

Germanizacija jeseniškega kolodvora.

Mnogo se je že pisalo o kričečih razmerah v področju tržaškega železniškega ravnanja, pisalo se je že o vseh mogočih krajih, a jeseniških razmer, ki so tako kričeče, da vpijejo do neba, se nihče ne dotakne. A vendar so Jesenice ena najvažnejših postojank, saj so največji kraj naše divne Gorenjske.

Ko se je izročila karavanska oziroma bohinjska proga prometu, izražal se je strah, da ne pride iz tuje Koroške nemški naval tudi na Gorenjsko, ponos vse Slovenije. A ta bojazen se, žal, uresničuje.

Na Jesenicah je eden izmed največjih kolodvorov pod tržaškim ravnateljstvom, torej tudi največ uradnikov in sploh personala. Niso še mogoče pozabljeni prizori, ki so se dogajali za časa Kollerja in Wallanda na kolodvoru. Sla sta ta dva, morala sta iti, a za svoje, ne posebno slavne čine, bila sta nagrajena. Prvi je avanziral in prišel k direkciji v Beljak, drugi pa tudi, postal je iz mladega aspiranta, preskočivši mnogo starejših, naenkrat asistent, dočim morajo drugi čakati leta in leta.

Delali so že takrat ti ljudje, a delali so kričaje, zato njih delovanje ni rodilo pričakovanega sadu.

Prišli so pa drugi, recimo predvidnejši, navidezno pohlevni, prišli so z nalogo, da ubijejo s'eherno slovensko besedo na jeseniškem kolodvoru. Ne samo, da je slavna tržaška direkcija poslala nemške, slovenske popolnoma nezmožne uradnike, poslala nam je le strastne, zagrizene in strupene nemške nacionalce.

Ni pa ostalo seveda le pri uradnikih, začeli so zamenjavati tudi drugi personal. »Ven, kar je slovenskega,« to je njih parola, zato so začeli slovenske železniške uslužbence zamenjavati z zagrizenimi heilovci. Če pojde še nekaj časa tako naprej, kakor se prakticira sedaj, bomo mogli le še v zgodovini zabilježiti, da so bili nekoč tudi na jeseniškem kolodvoru Slovenci, ki pa so bili pregnani in zapostavljeni.

Komur morda niso poznane razmere, ne bo pripisoval temu toliko važnosti, češ, če je prav par železničarjev nemške narodnosti na Jesenicah, kaj za to? A temu ni tako! Najprvo moramo pibiti, da je na Jesenicah križišče dveh glavnih prog, zato je železniškega osebja zelo mnogo. Če pripomnimo, da so na Hrušici že skoro sami železničarji, bo vsakemu zadostovalo.

Ve ica večina teh uslužbencev je oženjena in imajo otroke. Tako se vsa stvar početvori in popetori. Če pa bodo mesto slovenskih družinskih očetov nemški, bodo tudi matere in otroci nemški.

Zene kupujejo hišne potrebščine; naselili se bodo nemški trgovci, ker od Slovencev ne bodo nemške že-

ne kupovale. Tudi železničarji sami bodo obiskovali le nemške lokale, Slovenci bodo začeli polagoma zmrvovati, dokler jih ne vzame zlodej. Otroci bodo zahajali v nemško šolo. Ta bi se morala potem podeželiti in nemštvo bi se razvijalo rapidno od dne do dne bolj. Prišli bi še v večji meri nemški trgovci, gostilničarji, obrtniki, učitelji, duhovniki in Jesenice, najvažnejša točka na Gorenjskem, postale bi nemške, nepremagljiva trdnjava. To bo potem lahko delo, saj Kranjske industrijske družbe, ki ima tu velike tovarne in čez 2000 delavstva, tendenca je, zaslužniti Jesenice in nje okolico nemštva.

Največ krivde na vsi germanizaciji jeseniškega kolodvora nosi gotovo c. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu. Koliko vnebovpijoče krivice dela c. kr. ravnateljstvo nam Slovincem na Jesenicah s tem, da nam nastavlja slovensčine popolnoma nezmožne uradnike, se ne da popisati. Ako ima človek kaj opravila in ni zmožen nemščine, kako naj razume uradnik njega in obratno? Koliko neprijetnih slučajev se je že dogodilo! Uslužbenec - premikač ne razume povsem nemškega, uradnik ne razume njega, posledica temu je, da uradnik prav živinsko surovo nahrli in opsuje nedolžnega uslužbenca. Že več teh nam je pravilo, da se v surovosti in psovanju posebno odlikujeta Kamnihi in Kovač, oba še mlada asistenta. — Uravnava stvari same z direkcijo prepuščamo našim državnim poslancom, od katerih trdno upamo, da bodo storili svojo sveto narodno dolžnost!

Ko je odšel bivši postajenačelnik Koller, potegnili so se naši klerikalci ne za Slovence, ampak potezali so se za nemčurja g. Ječmenika. Nimamo nič proti osebi gosp. Ječmenika. Gotovo je vsem kot človek simpatičen, a z njegovimi nemčurskimi deli se ne moremo nikdar strinjati in nikdar sprijazniti. Njega zadene vsa krivda, da se zapostavlja na kolodvoru slovenski jezik, njega zadene krivda glede germanizacije uslužbencev, njega zadene tudi krivda, da se od strani nemškega uradništva izživlja Slovence celo v službi. Naj bi nosil kdo izmed Slovencev narodne znake v službi, mahnil bi po njem z največjim loparjem. Nemcem se ne zgodi ničesar, ker gosp. postajenačelnik ne vidi ničesar, zatise obe očesi. Gotovo ni taktno od voditelja,

LISTEK.

„Že spet nova ortografija“.

Veseli me, da moja stvar tako dobro napreduje. V glavni točki se mi je že pridružil gospod A. K. (glej 8. štev.); tudi on ni več proti temu, da se piše Novo Mesto, Loški Potok, Gornji Grad itd., dasi prvotno ni bil niti za to. S tem je utrjen moj temelj, še drugo je vprašanje doslednosti. — Sicer bi se spodobilo, da bi gospod A. K. počakal konec moje tozadevne razprave v »Ljubljanskem Zvonu« in se potem odločil za njene rezultate ali proti njim, bodisi z razlogi ali brez njih, vsekako pa brez osebnih namigavanj. Ali ker se mi zadeva »di tako nujna, da ne more počakati« njenega normalnega razvoja, in mi je vsilil vlogo inštruktorja, poprimem še enkrat tudi na tem mestu besedo, in to tem rajši, ker sem povsem uverjen, da se mi bo zdej gosp. A. K. vdal še v eni točki, ko je v eni že popustil.

On namreč pravi, da je »nezmišeln« pisati »Aljažev Dom«, »Kamniška Koča« itd. Kakor zadnjič, mi tudi to pot gosp. A. K. otežkuje stvarni odgovor, ker je pričel o predmetu pisati, predno se je o njegovem stanju poučil. Najbrž bi on ne rabil be-

se »nezmišeln«, ko bi vedel, da stoji v najnovejši strokovni knjigi (dr. Potočnik: »Vojvodina Koroška«) takisto natisnjeno n. pr. »Kadilnikova Koča« (str. 21) in »Česka Koča! Kar velja za te dve, velja seveda za vse planinske kočice in sploh za gradnje pod istimi okolnostmi! V presoji takih imen se je gosp. A. K. sploh popolnoma zmotil; on mi prisoja, »da vendar ne bom trdil, da so Eifflov stop, Kamniška koča... krajevna ali geografska imena«. Baš nasprotno: z vsjo odločnostjo povdarjam v soglasju z geografii, da vsa taka imena so seveda krajevna — in sicer, kar je g. A. K. pozabil poudariti kot odločilno — so lastna imena. Kajti vsak kraj, prostor in predmet (nahajajoč se v prostoru) je dobil lastno ime, ako se mu da kako specifično, za vse slučaje veljavno ime. Pri tem je prav vseeno, je li oni predmet obsežen ali ne, zgrajen od prirode ali od človeške roke: skala »Krvavi Kamen« v Gorjancih je prav tako lastno ime kakor Hudičev Most na Koroškem ali Črni Studenec v Krnici ali Aljažev Stolp vrh Triglava. Imena zgradb so celo oficielno določena in tvorijo za nje to, kar je za človeka njegovo (krstno, rodbinsko) ime. In ako postavimo načelo, da se pišejo (krajinska) lastna imena sploh z veliko, potem se razume čisto samo ob sebi, da tako pišemo vse. Ne samo imenitne gradove

(Ljubljanski Grad, Mali Grad), ki so tudi le stavbe, bomo torej pisali z veliko, kakor so se deloma že od nek daj, ampak tudi skromne »Koče« itd., ki jim je njih ime bilo za vse čase podeljeno. Pomembnost kake zgradbe ne more odločevati, ali se naj piše njeno ime z veliko; g. A. K. n. pr. odklanja pisavo »Eifflov Stolp«, češ, ta stolp »v topografiji pariškega mesta ne igra nikakršne važne vloge!« No, recimo, da je Eifflov Stolp res tako nevaren, lahko si slikamo, kam bi nas privedel ta razlog! S kako velikanskim L bi mora i pisati London napram Ljubljani! Prav rad verjamem g. A. K., da takih dokazov ni našel pri Marku Pohlunu.

Da zaključim: kdor piše Šmarna Gora, Gornji Grad, Ljubljanski Grad, Novi Trg, Jermanov Rob, Mestni Log — ta bo pisal dosledno tudi Aljažev Stolp itd. Odločilni krogi so se v tem oziru sicer baš zdej že odločili za način, ki ga zagovarjamo mi.

Najbolj abnormalna se zdi gospodu A. K. pisava pridevnikov z veliko. Ako zasluži doslednost ime — abnormalnosti, potem ima g. A. K. prav. Kajti jaz sem le dosleden, vrhu tega z ozirom na praktičnost. Pripomnim tudi, da se tega vprašanja v prvem svojem odgovoru nisem izognil, kakor mi g. A. K. očita, ampak da sem (če izvoli g. A. K.

odgovor prečitati) baš o tej točki govoril z neposrednimi dokazili. — Danes jih izpopolnim, ker g. A. K. o tej točki v prilog svojega nazora ni vedel nič drugega navesti, nego kako se ravna v tem slučaju drugi narodi (in še tega ne povsem pravilno), ne pomisli, da mora biti pisava v tem oziru zavisna od jezika, na kateri se govori, kakor velja splošno njegova pravopisna načela, in vrhu tega misleč, da je v teh jezikih vseskozi — vpejlana pisava, ki jo zagovarja gospod A. K. Položaj pa je v istini ta: ako g. A. K. načelno izključuje veliko pisavo pridevnikov, potem mora tudi zahtevati, da pišemo »jurčičev«, »levstikov«, »prešernov«, »aškerčev«, »janezov«, »uršin«, »mickin«. Zakaj se mu ta pisava ne zdi abnormalna? Kajti po pravici se vprašamo (s Cigaletom in Levstikom), zakaj naj odklikujemo baš pridevnike osebnih lastnih imen z veliko pisavo, ako pridevnikov sploh ne pišemo z veliko? Kakor se bo gospod poučil iz mojega spisa v »Zvonu«, niti to odklikovanje osebnih pridevnikov ni posebno staro. A vzeto je — naravnost iz nemškega pravopisa; in to je druga abnormalnost; kajti mi bi morali svoj pravopis urejati po svoje. Če smo se odločili, da pišemo lastna imena z veliko, jih moramo torej pisati (kakor v latinščini) vse in v vsaki obliki z veliko. Za nemščino velja načelo: Haus: häuslich, Mut:

mutig tid, Krain: krainisch, Rhein: rheinisch itd. Za nas bi moralo dosledno veljati: hiša — hišni, pogum, pogumen itd., Kranjsko: Kranjski, Ren: Renski itd. Po pravilu g. A. K. bi morali pisati: Hiša: hišni, ako se upira pridevniku Kranjski itd. Vse to z vsjo doslednostjo pri vseh imenih, tudi narodskih. — Ako imajo v nemškem pravopisu razne sitne izjeme, naj imajo sami z njimi svoje križe in težave! Saj je znano, da je malo ljudi, ki bi povsem obvladali nemški pravopis, in baš nčči krogi ga odklanjajo zaradi njegovih nedoslednosti. In ta nedoslednost se zdi g. A. K. in gotovo mnogim drugim vzor za nas! Zakaj? Ker so se v vseh pravopisnih stvarih šolali baš ob tujem jeziku, a ne zasledovali razvoja našega; stara navada je železna srajca, stara napaka pa jeklena sukna. A pri nas je za reformo še čas.

G. A. K. je tudi čisto prezrl, da je i v nemščini cela velika skupina tudi kranjskih lastnoimenskih pridevnikov, ki se res pišejo tudi z veliko (n. pr. die krainische Sprache, pa: dei Krainer Wurst!). Kako pa bo tu postopal g. A. K.? Ali bo pisal »Kranjska klobasa« pa »kranjski jezik«? S tem vzorom torej ni nič! Kvečjemu bi morali ti uveljaviti načelo, ki ga je zastopal g. A. K. pri Eifflovem Stolpu: komur se zdi klobasa važnejša, ta bo pisal njo, z veliko; komur pa jezik, ta bo pisal nje-

ako hoče biti nepristranski, da je član nemško - nacionalnih društev, kakor: »Südmarke« itd. Zato se ni čuditi, da so uradniki glavni kričarji pri teh. Gospod Dolžan, slovenski reneget, je načelnik »Südmarke«, od drugih ima pa vsak tudi svoj »portfelj« bodisi pri »Südmarki« ali »Turnverein«, ali kje drugje. — V kurilnici ni niti enega slovenskega uradnika, in to govori več kot celi kupi folijantov.

Najmanj, kar se more zahtevati, je, da je vsakdo mož na svojem mestu, neupogljiv, da ni slepo orodje in igrača v rokah drugega, zato tudi zahtevamo od gospoda postajnačelnika, da stopi že enkrat na prste svojim nemčurkim uradnikom, da se ne pusti hujskati in voditi od njih zoper Slovence. Zahtevamo to!

Ne vemo, kako se počuti onih par Slovencev, ki jih še niso pognali po svetu, v svoji družbi! Mislimo si, da ne posebno dobro, ker opravilo imeti za zagrizenimi Nemci, ni prijetno, je že na svetu cel pekel.

Kakor smo čuli, pride še neki trdnjak na kolodvor in da je že a priori določeno, da mora biti zopet Nemec. Ne vemo, kako bi to ožigosali, a da protestiramo proti temu in zopet in zopet protestiramo najodločneje, naj v e. kr. državno ravateljstvo v Trstu, ker tipov ala Kamnich, Kovač e tutti quanti, smo do grla siti. Če ne zginejo, poskrbeli bomo na najradikalnejši način, da se jih znebimo. To si zapomnite! Hočemo imeti uradnike, našega jezika zmožne, ne pa, da bi nas žalili strupeni nasprotniki! Gospode poslance vseh strank pa prosimo in rotimo, da naj store že vendar enkrat svojo sveto narodno dožnost in naj napravijo že enkrat konec tem neznosnim, kričečim razmeram. Ne pustite, da zgrinejo slovenske Jesenice, sicer bije kmalu dvanajst!

Glas 13 K rjše.

(Dopis.)

Vsak dober hišni gospodar naredi v začetku novega leta bilanco svojega gospodarstva, da vidi, ali mu je gospodarstvo napredovalo ali nazadovalo.

Tudi mi koroški Slovenci se oziramo nazaj na preteklo leto 1909. Poglejmo, kako je z našo narodno bilanco.

Imeli smo deželnozbornske volitve in bile so v več krajih občinske volitve. Ali smo kaj pridobili, ali izgubili?

Da, imamo zdaj v deželni zboru poleg gosp. Grafenauerja še g. Elersdorferja v Grebnuju. A to se nam zdi jako sumljivo, da so ga »Freie Stimmen« zdaj, ob času tamšnjih občinskih volitev hvalile, in da je bil le s pomočjo nemčurske stranke zopet izvoljen v občinski odbor!

Kje smo dobili na novo kako občino, ki je bila prej v nemčurskih rokah?

Ako pregledamo občinske volitve, vidimo, da smo vobče skoraj povsod le nazadovali.

Kje je torej napredek? Ali mar v tem, da se je začelo v pretečenem letu ruvati proti našim Ciril - Metodovim podružnicam in jih razbijati? In tem podružnicam, ki so bile nekdanja naša edina ognjišča in zbirališča, kjer smo se ob shodih in veseljih teh podružnic zbirali, navduševali in razveseljevali ter razvneli našo

mladino za sveto narodno stvar in naše stare pravice?

Mar morda v tem, da se proglasi vsakega za brezverca in liberalca, ki si upa le še nekoliko samostojno misliti, ter se ne pokori slepo raznim Arnejcem (in drugim ejcem), ki se smatrajo v svoji nadutosti za vodje in odrešnike nas koroških Slovencev?

Naj ti naši odrešniki ne mislijo, da imajo v našem koroškem kmetem ljudstvu pred seboj take zabite backe, kot jih imajo njih pristaši tam na Kranjskem, ki gredo slepo čez drn in strn z njimi, ne da bi sami kaj mislili in presodili.

Naš koroški kmet misli pač tudi s svojimi lastnimi možgani, in si ne pusti vse dopasti, kar mu nasvetujejo ti naši voditelji, ki naše ljudstvo veliko premalo poznajo in se tudi v svoji modrosti ne ozirajo na stvarilne nasvete starejših, bolj izkušenih mož njih lastne stranke.

Ko se mi starejši koroški Slovenci spominimo na narodno delo in narodno navdušenje za par desetletij nazaj, ko so bili v ospredju, na čelu narodnega dela še sedaj živeči starejši duhovniki, kakor prebogi rajnki Lambert Einspieler in posvetnjaki, kakor Vekoslav Legat, zazebe človeka v dno duše, in si želimo tiste čase skupnega narodnega dela in narodnega navdušenja nazaj.

Pač se je že za časa rajnega Legata hotela pojaviti klika in je na nesramen, nezalisan način napadla Legata, ga proglasila za brezverca, liberalca in mu hotela odjesti bori vsakdanji kruh, da se je nato odtegnil javnemu političnemu delovanju, pa zmagali so za nekaj časa zopet trezneje misleči možje.

V novejšem času, v pretečenem letu, je začel a ta klika zopet vzdigati svojo glavo, začela je slikati hudiča na steno tako dolgo, da je res prišel, pa ne od strani takozvanih slovenskih koroških liberalcev, ampak iz njih lastne stranke, ko so začeli sami brez vsakega pravega povoda delati proti naši vzorni šolski družbi sv. Cirila in Metoda, razbijati naše Ciril - Metodove podružnice, slikati to družbo kot brezversko, celo frama-zonsko, da že njih pristaši izjavljajo, da pošljejo svoje otroke rajši v kako šulferajnsko šolo, kakor pa v šolo Ciril - Metodove družbe.

In »vodstvo« naše oficijalne koroške slov. politike zdaj vpije, kriči ter se dere na vse grlo, da hočejo kranjski liberalci znesti svoj liberalizem in z njim razdor na Koroško, medtem ko so edino samo oni krivi nesporazumljenja in razdora, ki je nastal na Koroškem, ker jim vsi rodoljubi brez razločka ne pomagajo pri njih herostatskem početju.

Takih hincev in brezvestnežev se menda najde samo še na Koroškem.

Koliko vpitja je bilo svoj čas, kako so se tedaj pridušali ti »voditelji« pred leti, ko so nas prodali k rjški klerikalci po njih dr. Šustersiču našim narodnim sovragom, Nemcem, ko se je naredila volilna reforma za državni zbor, zdaj so pa zlezli vsi ti naši »voditelji« Šustersiču pod suknjo.

Ali mar mislijo, da je naše slovensko koroško ljudstvo tako zabito, da tega ne opazi, ne vidi in ne zna samostojno misliti?

Gospodje, »naši« narodni »voditelji« naj delajo le še naprej tako imenitno politiko in prepričani so lahko, da jih bo vedno pravična zgodovina sodila kot grobokope Koroškega slovenstva.

ga! S tem bi bilo — tudi — vsakomur ustrezno in pravopis bi bil idealen, ker bi se nihče ne mogel ob njem spotikati...

Urezal se je g. A. K. s trditvijo, da je »naša sedanja ortografija glede adjektivov«, izpeljanih od besed, ki pomenjajo narode, jezike in kraje, stara že najmanj — pol stoletja«. Sicer se glasi že prihodnji njegov stavek skromneje, čes: »Vsa zadnjih trideset let se v tem oziru ni spreminilo nič (!)«. A še ta vsebuje debelo neresnico; saj so tozadevna pravila stara šele okroglih — deset let, a do edinstva niso pripomogla in slavna »sedanja ortografija« je le v tem oziru stara že »pol stoletja«, da je glede nje v naši pisavi že pol stoletja vladal — nered in vlada še danes kljub Škrabčevim, ozir. Levčevim pravilom. Pisano nahajamo vse povprek: Triglavski, triglavski, Dolenjski in dolenjski (griči), Slovensko in slovensko (ozemlje) itd.; pri nekaterih samostalnikih pa se piše pridevnik vedno z veliko, n. pr. pri Grintaveu in Stolu!! Le nepoznanje razmer je moglo biti povod, da me je g. A. K. že dvakrat pozval: »quieta non moveat! Tu ni prav nič »quieta«! Jaz hočem: confusa amovere! Vrh tega naj izvoli g. A. K. nvaževati, da sem izrek »quieta« itd. baš jaz (po Mareticu) vpeljal v pravo pravopis v tisti dobi, ko je bil g. A. K. »Zvonov« urednik! Jaz sem pokazal pot, po kateri se more igraje

priiti do nedvomnega edinstva; s tem je storjena dolžnost napram naši vedi. Absolutnih novotarij nisem predlagal nikoli; le nekatera pogosto se nahajajoča beseda se zdi na prvi hip temu in onemu očesu malo čudna; v nekaj dneh bi se je navadili in »čitajoče občinstvo« bi kaj novega sploh ne opazilo. Velika usuga pa bi bila storjena učeti se mladini, sploh bodoči generaciji za vse čase. Deloma so predlogi že uveljavljeni; ako ne prodoro vsi, ne bo moja krivda in ne moja žalost.

Svojih nazorov ne vsiljujem nikomur; a izvajam jih v svojem krogu kot urednik, ker sem po enoletni izkušnji spoznal ta načela za edina, ki me obvarujejo vseh zadržev pri stotini imen, ki mi prihajajo pod pero. To je moja pravica in dolžnost, ki mi gre prav tako, kakor je nisem odrekal g. A. K., ko je kot urednik prikoval jezik po svoje.

Zavračam pa kot nehonetno tisto vsiljivo zadiranje v filologe, zlasti ako se dotičnik sam kot nepoklicanec vsiljuje med — filologe. Še odločneje pa zavračam bahate pozive a la: »Ko bi bil dr. Tomineš kdaj čital kakšno nemško listino iz 17. ali 18. stoletja« itd. Ne bom mu našteval, kake listine iz vseh dob sem že jaz čital; a to mu povem, da mi je listina le tedaj kaj vredna, če najdem v njej kako životvorno idejo, da se o vprašanju, o katerem mi je govoriti, tudi poučim. To je dolžnost

Deželni zbor kranjski.

XIX. seja.

Ljubljana, 14. januarja.

(Konec.)

Proračun deželne prisilne delavnice.

Proračun za leto 1910. izkazuje po predlogu deželnega odbora skupne potreščine 239.461 K, skupnega pokritja pa 191.222 K, torej 48.239 K primanjkljaja, ki ga pokrije deželni »akad.«. Iz potrebščin navajamo 16.747 K kot plače uradništva, 38.199 K pa za pazniško osobe, za zunanjo stražo zavoda 2900 K, za hrano prisiljenec 34.000 K, za kruh 30.000 K, za obleko, perilo in obutev 7.400 K, za cerkvene potreščine 342 K, stroški delovršbe 48.254 K, lonesek k pokojninskemu zakladu 11.422 K, stroški za prisiljenke v lankovškem zavodu in drugje 9400 K. Iz pokritja navajamo 111.100 K dohodkov delovršbe, 69.200 K povračila za oskrbovanje, zdravljenje in pokopavanje.

Finančni odsek (poročevalec poslanec grof Margheri) predlaga, la naj se ta proračun odobri.

K besedi se oglasi poslanec dr. Fran Orazen, ki pravi, da znaša leficit visoko 48.239 K. Dežela bo pač prišla do vprašanja, ali naj ležela še vzdržuje tak zavod s takim deficitom ali ne. Saj je vendar država v prvi vrsti vezana na to, da krbi za javno varnost. Ali to niso vprašanja, ki bi bila sedaj aktualna. Opozoriti pa hoče na razne nedostatke. Marsikaj bi se dalo prihraniti, ako bi deželni odbor vplival na sodnije in na dotične komisije, da ne bi pošiljali ljudi v prisilno delavnico, ki niso zmožni za delo. Sodnije pošiljajo večkrat bolne ljudi, pohabljen, ki niso zmožni za delo. Če zdravnik napravi spričevalo, da tak človek ni sposoben za delo, se večkrat zgodi, la taki ljudje, zlasti tržaško namestništvo je tu jako počasno, po 10 do 12 tednov leže v bolnišnici zavoda, kar povzroča velike stroške. Veliko prisiljenec je tudi, ki so zmožni la za nekatera dela. Taki ljudje zbole. Deželna bolnica se boji takih ljudi. In tu je zopet Trst, odkoder ni odgovora. Taki ljudje naj bi se pošiljali v hiralnice. Zlasti je tudi treba preurediti stranišča. V nadaljnjem opozarja na priprave za umivanje. Za umivanje so po sobah le sklede, v katerih se vsi umivajo, kar je jako nezdavno. Deželo ne bi stalo veliko, ako bi se napravili taki umivalniki, kakor so uvedeni v vojašnicah. Opozarja na razvado glede tobaka. Vsak prisiljenec dobi na mesec 8 zavojev tobaka. Kdor ni kadilec, ga prodaja drugim. Največ kade navadno že napol jetični. Potem pa bolehajo. Prisiljenec imajo v svoji posesti nože. Reklo se bo, da jih imajo za rezanje kruha. Ali večkrat se je že zgodilo, da je bil napaden kak paznik. Kruh lahko lomijo in jim zato ni treba noža. Oddelek korigendov je naravnost sramota in je le železi, da se odpravi. Sobe za korigende so premajhne. Ljudje, ki pošljejo korigende v prisilno delavnico, mislijo, da se bodo naučili kake obrti, a to je nemogoče, ker je izvrševanje obrti popolnoma pravilno prepovedano. V npravstvenem oziru pa tudi posebno pri mladih ljudeh slabo vpliva. Saj se večkrat zgode hudodelstva po § 129 kaz. zak. Ne očita upravi ničesar, krivda je pač le v sistemu. Za kazni se upo-

rablja v prisilni delavnici še privezovanje. Ta kazni je naravnost nečloveška, tako deprijmoča, da se je več prisiljenecv po prestani kazni obesilo. Ta kazni naj se pač odpravi. — Glede uradnikov priporoča, da naj bi se odpravile provizije, ki jih dobivajo od delovršbe, da ne bi morali nositi očitanja, da morajo prisiljenec delati zanje. Zgodilo se je že, da je prisiljenec naravnost očital uradniku, da ga je zato kaznoval, ker ni dovolj naredil, da bi bil več zaslužil. — Končno zahteva, da se odpravi dvojezični napis in ostane samo slovenski. Zapisniki se vodijo samo nemški, to naj se odpravi, saj je vendar dežela slovenska. »Govoril sem popolnoma sine ira et studio« in želim le, da bi deželni odbor to kolikor mogoče upošteval!

Za njim govori posl. grof Barbo, ki je izrazil zahvalo predgovorniku na podatkih in menil, da naj bi bil predgovornik to svoj čas sporočil deželnemu odboru, ko je bil še hišni zdravnik v prisilni delavnici. Če bi se odpravila prisilna delavnica, bi se morali prisiljenec pošiljati drugam, kar bi bilo še dražje. V jezikovnem vprašanju pravi, da ne bi bilo človeško, če ne bi ljudje, ki ne znajo slovenski, ne mogli govoriti svojega materinega jezika. Se popolnoma strinja s predgovornikom glede umivalnikov in stranišč. Razmere so naravnost grozne. Ravno tako tudi glede sobe korigendov. Glede korigendov pod 14 leti je deželni odbor sklenil, da se ne internirajo v prisilni delavnici, temveč oddajo v salezijanski zavod na Rakovniku. V prihodnjem zasedanju se predloži zbornica načrt preuredbe zavoda za korigende. Ni za odpravo kazni privezovanja. Strinja se s predgovornikom za odpravo provizij.

Posl. Lenarčič govori v namenu, da bi se nekoliko zmanjšal deficit prisilne delavnice. Spominja se časov, ko je bila prisilna delavnica v boljšem položaju, ko je bila še aktivna. Število prisiljenecv se je zvečalo, plače osobe pa so se tudi zvišale skoraj za polovico. Vzdrževalni stroški pri nas so manjši, kakor povsod drugod. Druge dežele računajo za osebo 1 K, pri nas pa le 90 vin. Če se ta znesek zviša na 1 K, bi znašalo to 7000 K na leto, kar je gotovo vredno upoštevanja. Prisiljenec naj bi se, da se odvrne neljuba konkurenca z obrtništvom, uporabljali za kmetijska dela. Prisilna delavnica naj bi si napravila lastno ekonomijo. V bližini ljubljane naj bi se nakupile primerne parcele, ki bi naj jih prisiljenecv obdelovali. Tako bi se prisiljenec kmetijskega stanu ne odtujili svojem delu. Deželni odbor naj bi se bavil s tem vprašanjem.

Oglasil se je nato posl. dr. Orazen: Konstatiram formalno, da sem govoril popolnoma mirno, dočim mi je odgovarjal poslanec, referent grof Barbo zelo pikirano. Saj je on vendar referent, in bi se moral sam brigati za te stvari. Čudno, da mi ni očital, da sem jaz kriv deficita. — Odgovarja potem na razna izvajanja grofa Barba glede kajenja in drugih stvari. Čudi se, da je celo simulantne privedel v boj proti zdravniku. Glede privezovanja je kot zdravnik mnenja, da se samo pijanih ljudi ne sme privezovati, kar je prej omenil grof Barbo.

Na kratko je še odgovarjal grof Barbo, na kar je bil po zaključni besedi poročevalecvi sprejet odsekov predlog.

slednje: Glede vprašanja, kako naj se pišejo zložena krajevna imena, je doslej vladalo nesoglasje. Eni so zagovarjali obliko »Kranjska Gorac«, »Novo Mesto« itd., drugi zopet obliko: »Kranjska gorac«, »Novo mestec«. Zagovorniki obeh oblik so navajali enako tehtne razloge. Z ozirom na to nasprotje bi želeli, da izreče svoje mnenje dežel. šol. nadzornik Levec, prof. dr. Murko in prof. dr. Strečelj, gotovo najbolj merodajni slovenski jezikoslovci. Kakor bodo ti odločili, tako bo v prihodnje pisal naš list. — Dalje »Plan. Vestnik« je uvedel pisavo »Aljažev Stolpe«, »Kamniška Koča« itd., čes, da so to tudi krajevna imena. Nam se zdi, da to niso krajevna imena. Ker se bodo mogla taka imena rabiti le dokler stoji tam po Aljažu imenovani stolp. Sklicevanje na »Slov. Matico« in prof. Potočnikovo knjigo nič ne odloči, ker »Matica« še dolgo ne bo imela take avtoritete, da bi bila pisava njenih knjig merodajna. Najhujša vseh novotarij, ki jih je uvedel dr. Tomineš, je pa ta, da piše adjektive, izpeljane iz besedi, ki pomenjajo narode in jezike, z veliko začetnico. Na pr.: »Slišal sem Ruško govoriti«. Tako ne piše noben slovenski narod, tako ne pišejo ne Nemci, ne Francozi, ne Italijani in od sebi se razume, da za naš list to pisavo absolutno odklanjamo. In s tem basta.

Proračun deželnokulturnega zaklada.

Proračun deželnokulturnega zaklada za l. 1910. po predlogu deželne odbora izkazuje dohodkov:

Obresti začasno naloženih denarjev 320 K, glob 3000 K, iskupil za lovske karte 14.000 K, skupaj 17.320 kron;

stroškov pa:

Prispevek za kmetijsko šolo na Grmu 4800 K, stroški za kulturne namene 10.400 K, razni stroški 2120 K, skupaj 17.320 K.

Dohodki in stroški se krijejo. Finančni odsek (poročevalec posl. P. o v š e) predlaga:

Proračun deželnokulturnega zaklada za l. 1910. s potrebščino 17.320 kron in s pokritjem v ravnotolikem znesku se odobri.

Od proračunjene potreščine 17.320 K se določi znesek 15.200 K za porabo v kulturne namene, znesek 2120 K pa za razne stroške. Znesek 4800 K za prispevek za kmetijsko šolo na Grmu se črta. — Sprejeto brez debate.

Proračun grškega zaklada.

Proračun, ki ga je predložil finančnemu odseku deželni odbor, izkazuje 34.049 K potreščin, 20.400 K pokritja, torej 13.649 primanjkljaja; ki bi naj ga pokrili deželni zaklad.

Finančni odsek je te številke precej povišal, tako da izkazuje sedaj proračun skupne potreščine 62.942 K, pokritja pa 13.886 K, torej 49.056 K primanjkljaja.

Določenih je 39.095 K za šolo, 9700 K za internat, 10.437 K (izredno) za šolsko gospodarstvo in 3800 K prispevka k pokojninskemu zakladu. Med pokritjem je 4800 K državne podpore, 400 K šolnine, 4686 K dohodov internata in 4000 K prebitka pri šolskem gospodarstvu.

Primankljaj v znesku 49056 K pokrje deželni zaklad.

Za tekoče redno gospodarstvo se ne sestavi proračun, ker bi bile številke preveč negotove, na drugi strani bi se pa tudi s tem oviralo prosto gibanje uprave, kar ne bi bilo v korist stvari.

Finančni dasek predlaga:

Proračun za leto 1910. s potreščino 62.942 K, pokritjem 13.886 K, torej primankljajem 49.056 K, ki ga pokrje deželni zaklad, se odobri.

Deželnemu odboru se naroča, da po poteku šolskega leta predloži deželnemu zboru posebno poročilo o delovanju (napredku) grške šole posebno pa izkaz o predizobrazbi domovinski pristojnosti in napredku gojencev in obenem poroča, kake poklice so si izbrali gojenci šole oziroma zimskih tečajev, ki so dovršili šolo oziroma tečaje.

Sprejeto brez debate, dasiravno je zaradi nepazljivosti glasovalo »za« komaj 10 poslancev.

Podpora.

Frančiška Tomazin, vdova po pazniku prisilne delavnice je vložila tri prošnje za podaljšanje miloščine.

Finančni odsek (poročevalec poslanec grof Margheri) predlaga, da se dovoli prošilki za leta 1910, 1911 in 1912 miloščina letnih 240 K. Sprejeto brez debate.

Podkovska šola v Ljubljani.

Od leta 1848. sem v Ljubljani obstoječo podkovsko šolo, s katero je združena tudi živnozdravnišnica, vzdržuje s pomočjo državne podpore e. kr. kmetijska družba, ki je sosebno tudi lastnica posestva, kjer sta na stanjena omenjena zavoda.

Sladki spomini na stare čitalnice...

Črtica; priobčil Danilo.

Kdo se je ne spominja stare čitalnice, zibelci slovenskega gledališča?

Tempora mutantur!

Bila je prava igračiha, mala matica. Nagajiva in živa kakor vreteno, sivooka z rimskim noskom in belimi zobki.

Grizla je tudi in močna je bila; marsikateri je občutil njeno pest. Ako smo igrali zastavno igro »Pfinderspiele« — ni hotela poljubljati, ako se ji ni zdelo.

Plesala pa je rada. Hodili smo na maskerade in tudi doma ali pri znani rodbini z večjimi hčerami in tetko »igralko« Dragojilo Vrtnikovo smo večkrat prirejali enake večere. Imela je mnogo čestilcev. Dijaki so ji prepevali podoknice in kadar smo šli skupaj na sprehod v Prule, ji je sledilo polno dijakov »trabantov«, kakor roj čebel.

Mislil sem: to igračo predstavim našemu doktorju.

Jaz sem bil tačas pokrovitelj slovenskega gledališča, vodil sem režijo, zbiral igralce i. t. d. Kadar je kaka naša igralca potrebovala elegantnih toalet, prosjačil sem za-

Ker je svojčas c. kr. kmetijska družba izrekla, da jej v bodoče ne bo več mogoče pod doseganji pogoji vzdrževati podkovske šole in da bi jo morala opustiti, če se ji ne zagotovijo iz javnih sredstev podpore v visokosti letne potrebščine zavoda in pa enkratni prispevki za popravilo poslopja, je c. kr. deželna vlada po naročilu c. kr. poljedelskega ministrstva v svrhu pretresovanja zadevnih vprašanj, posebno pa vprašanja glede prihodnjega vzdrževanja podkovske šole, odredila skupno posvetovanje zastopnikov deželne, vlade, deželnega odbora, mestne občine Ljubljanske in c. kr. kmetijske družbe.

Pri dotični enketi, ki se je vršila dne 6. februarja l. 1906., je zastopnik deželnega odbora, deželni odbornik Povše izrek, da je dežela pripravljena prispevati za $\frac{1}{3}$ k stroškom popravila in pa k vzdrževalnim stroškom podkovske šole in živinozdravnišnice s prihrankom, da bo dežela sklepala o tem visoki deželni zbor tedaj, ko bodo izgotovljeni dotični proračuni.

C. kr. kmetijska družba je nato sestavila proračun o letni potrebščini podkovske šole in živinozdravnišnice ter nov organizacijski statut in gledi red, ki se je končno odobril.

Deželni odbor je predložil svoje poročilo deželnemu zboru in sedaj predlaga finančni odsek (poročevalec posl. grof Margheri):

Deželni odbor se pooblašča, da plačala c. kr. kmetijsko družbo za vzdrževanje podkovske šole v Ljubljani znesek 2000 K iz deželnokulturnega zaklada za sedaj za dobo petih let pod pogojem, da se sestavi komisija, v kateri bo dežela primerno zastopana.

K besedi se oglasi posl. Turk, ki z veseljem pozdravlja predlog, da dežela prispeva k vzdrževanju te šole, ki je v korist ne samo mestu Ljubljani, pač pa še tembolj deželi. Podpora naj se dovoli pod pogojem, da šola in živinozdravnišnica uredi sedanjim primeram primerno. Za sedaj ne predlaga zvišanja doneska, pač pa si pridrži pravico zato v poznejšem času.

Poročevalec pripominja, da se šola in živinozdravnišnica uredi popolnoma moderno in priporoča predlog finančnemu odseku.

Sprejeto.

Proračun gledališkega zaklada.

Po poročilu deželnega odbora izkazuje proračun gledališkega zaklada za leto 1910 potrebnosti 25.074 K, pokritja pa samo 1650 K, torej primanjkljaja 23.424 K. Potrebščina se razdeli na režijske stroške v znesku 10.614 K, stroške za gledališko poslopje v znesku 6860 K, za hipotetični dolg obresti 4396 K, amortizacijski obrok 2704 K in raznih stroškov 500 K.

Finančni odsek (poročevalec posl. Kobi) predlaga: Odobri se proračun gledališkega zaklada za l. 1910 s potrebnostjo v znesku 25.074 K in s pokritjem v znesku 1650 K, torej s primanjkljajem v znesku 23.424 K, ki ga pokriva deželni zaklad.

Nadalje predlaga odsek sledečo resolucijo:

»Deželnemu odboru se naroča, da prouči vprašanje, ali bi ne kazalo, da se zavarovanje vseh deželnih poslopj proti požaru opusti in ustanovi poseben zavarovalni zaklad, ter o tem poroča v prihodnjem zasedanju.«

K besedi se oglasi nato poslanec dr. Triller: Iz poročila referenta

njo pri gospe Ravnikarjevi in ta nam je vedno iz zadrege pomogla.

Naš doktor je pa bil dr. Josip Stare; oboževatelj lepega spola, ravatelj, vrhovni režiser, blagajnik in garderobar »Dramatičnega društva«. Imel nas je rad in mi njega.

Kadar je praznoval god; pripravljali smo se že štirinajst dni, da ga razveselimo. Donašali smo mu cvetja, prirejali bakljade in podkone. Prihajali smo mu voščiti za god v kočijah; naše igralko v belih toaletah, vedno dekolitirane; igralci v frakih. Celo koncert smo priredili in deklaracijski večer.

On nam je to kvitiral s evičkom in sijajno večerjo ali z opulentno južino.

Torej nekega dne pripeljem to graščico in jo postavim pred dr. Stareta s pristavkom:

»Naša bodoča tragedka!«

Nosila je še kratka krila. Naš doktor se je namuzal, pogledal preko očal in se nasmehnil.

Ali pri prihodnji predstavi je že nastopila.

Ime ji je bilo Sofija; rekli pa smo ji Zofka.

Stanovala je pri Sv. Jakobu v »Rue de Cloche« ali po domače v Zvonarskih ulicah; oddal njeno nekdanje gledališko ime.

Prihodnji gledališki listi pa so naznanjali novo zvezdo na slovenskem dramatičnem obnebu.

Sofija Zvonarjeval

smo se prepričali, da je deželno gledališče v veliki breme deželi. Vendar pa je naše deželno gledališče s strani slovenske muze zelo važna panoga naše narodne kulture in zaščiti žrtve, ki se žrtvuje zanje. Zdi se mi pa, da bi dežela mogla tej svoji nalogi tudi zadostiti, ne da bi ostala še nadalje lastnica gledališkega poslopja. Razmere so se pač tako izpremenile. Nemci si grade ali zgrade svoje lastno gledališče in deželno gledališče bo ostalo zgolj za slovenske predstave. Slovenske predstave v deželnem gledališču pa se vzdržujejo sedaj, kar je notorično znano, v prvi vrsti s pomočjo ljubljanskega mesta. Priznati se mora, da ljubljansko mesto naravnost krvavi za slovensko gledališče. Zato pa mislim, da je vsega uvaževanja vredno vprašanje, ali ne bi dežela odstopila gledališkega poslopja v last mestni občini. Resnica je, da se mestna občina ne trga za tako danajsko darilo, ali ker je sedaj vzdrževanje slovenskih predstav skoraj izključno v njenih rokah, bi ji bilo morda tudi lažje in cenejše vzdrževanje gledališkega poslopja, kakor pa deželi, in dežela bi bila s tem tudi znatno razbremenjena.

Nekaterim gospodom je že znano, da se je že obrnil deželni odbor na mestno občino z neobveznim vprašanjem, ali bi in pod kakimi pogoji bi mestna občina prevzela gledališko poslopje. Mestna občina je odgovorila, da je pripravljena prevzeti gledališko poslopje z dolgom v okroglem znesku 100.000 K. Prevzela bi obrestovanje in amortiziranje dolga ter vzdrževanje poslopja. Ta ponudba pa se je zdela deželnemu odboru nespreejmljiva, meni se pa zdi nespreejmljiva samo na prvi pogled. Vrednost gledališkega poslopja je namreč le — fiktivna. Dokler služi poslopje svojemu namenu, slovenskemu gledališču, ima pač svojo vrednost, ko pa ne bo več služilo temu namenu, ne bo donajala nič. Za skladišče ali kaj podobnega se ne more porabiti.

Mislim, da bi se le lahko našla pot, ki bi bila všeč mestu in deželi, na katerem bi se mogla srečati in prepričan sem, da bi bilo to le v veliko korist slovenski dramatik, če odstopi dežela gledališko poslopje ljubljanskemu mestu, ki je tisti faktor, kateri je v prvi vrsti poklican v to in ki že itak s svojimi krvavimi žrtvami vzdržuje slovensko gledališče.

Končno pa morda pri tej stvari nastane vprašanje, ali ni ta zadeva postala »politikum«. Slovenske predstave prireja sedaj v deželnem gledališču »Dramatično društvo«. Začela pa je tudi s slovenskimi predstavami in sicer z lepimi uspehi tudi »Krščankosocialna Zveza«. Jaz nimam nič proti temu, če bi se pri prevzetju gledališkega poslopja po mestni občini postavila v pogodbo izrečna dolžba, po kateri bi se dnevi predstav pravično in primerno razdelili tako, da bi jih v zadostni meri dobila tudi »Krščankosocialna Zveza«. Seveda bi se sedaj, če bi se oglašila tudi še kak druga organizacija, ki bi se bavila z dramatikom, morebiti v okvirju socialne demokracije, tudi tej organizaciji morala priznati enaka pravica. Čimveč konkurence je namreč na polju umetnosti, tem boljše je za stvar samo. Zato predlagam sledečo resolucijo:

»Deželnemu odboru se naroča, da zopet vpleje oziroma nadaljuje

Udomačila se je hitro pri gledališču. Saj je bilo pa tačas pravo olimpijsko življenje pri slovenskem gledališču. Pustne dneve nas je povabil naš doktor na krofe in eviček.

Ko se vračamo veselo domu, je bilo je snežiti, kakor da na nebu trgajo cunje.

Umaknemo se v naše dramatične sobe v stari čitalnici.

Tam je bilo prijetno, suho in gorko. Prejšnji dan je bil slavi Vodnikov ples z loterijo in dobitki; naše sobe pa so uporabljali za garderobo. V drugi sobi na omari stoji vatel visoka torta.

Kako, vraga, je prišla tu sem? Sofka ugleda ta zvonik, me zavrti v svoji oholosti, jaz se zaletim v omaro in »hopla« torta se prekucne.

Škodo popravimo hitro.

Zavijemo polo belega papirja v podobo zvonika, natakamo na vrh rdečo rožo torte, ki se slučajno ni razdrobila, postavimo ta zvonik na papirnato stojalo in vse na omaro.

Toda argusove oči, čitalniškega kustosa Česarka, so takoj opazile prevaro.

Zvečer na skušnji priropoče v sobo:

Nujaa, tu je pa grduu, pažeruhi, boste pa plačal ...

Srečen posestnik te torte je bil trgovec Druškovič, ki je z največjim veseljem poklonil torto novi vzhajajoči zvezdi, naši Zofki, seveda šele tedaj, ko torte že več bilo ni.

pagajanja s mestno občino ljubljansko glede izročitve gledališkega poslopja v last mestne občine ljubljanske in poroča deželnemu zboru čim hitreje o uspehih teh pagajanj.

Poročevalec posl. Kobi pripominja k predgovornikovim besedam, da je bila ta zadeva že izročena finančnemu odseku, ki pa se še ni posvetoval o njej. Znan mu je tudi odgovor mestne občine. Prečita dotični odstavek dopisa mestne občine, v katerega pa se je vrnila pomota, da mestna občina prevzame gledališko poslopje brez dolga. Ko poslanci narodno-napredne stranke kličejo, da je to napačno, je hitro postalo gospodu poročevalcu vroče in začel je razburjeno kričati, da tako stoji v dopisu. Pokazal je dopis tudi poslancu dr. Trillerju, ki je konstatiral, da je v dopisu res napaka, da je občinski svet sklenil tako, kakor je on prej omenil v svojem govoru.

Poročevalec posl. Kobi priznava, da je v slabem položaju, dr. Tavčar da je itak že rekel, da so mu izročili napačni referat. Potem je pa trdil, da izobraževalna društva po deželi prav lepo uspevajo, čeprav nimajo nobene podpore. Na Borovnici so tudi priredili predstavo, katero so prišli gledat ljudje celo iz Ljubljane, ki je prav lepo uspela, dasiravno ni društvo imelo nič podpore od ljubljanskega mesta. Celo zbornica se smeje. Klici: »Pa vendar ne bode primerjali vašega izobraževalnega društva z deželnim gledališčem! Slovensko gledališče je velike važnosti za celo Slovenijo! — Dr. Tavčar je le imel prav!«

Pri sledečem glasovanju je bil sprejet predlog finančnega odseka, odsekova resolucija in tudi resolucija, ki jo je predlagal poslanec dr. Triller.

Ko je poročevalec posl. Kobi zapustil poročevalsko mesto, so mu njegovi pristaši ploskali. Ker so se pa obenem tudi prav pristržno smejala, pa ne vemo niti mi niti najbrž tudi ne gospod poslanec Kobi, koliko resnosti je bilo v tem odobravanju. In še pozneje, ko se je obravnavalo že drug predmet, se je čul iz raznih gruč vesel smeh in besede dr. Tavčarjeve: »Čist ta prav teater!«

Izreja mladih bikov.

Nato priporoča v imenu finančnega odseka posl. grof Barbo svoj samostalni predlog v zadevi izreje mladih bikov v svrhu pospeševanja domačih živinorej.

Finančni odsek predlaga:

Deželnemu odboru se naroča v svrhu izreje mladih bikov, ki naj se po dosegi zmožnosti za plemenjenje oddajo kranjskim živinorejcem, v prvi vrsti živinorejskim zadrugam, napravi pristava za izrejo mladih živin. V ta namen se deželni odbor pooblašča, da nakupi, če mogoče, v hribovju ležeče posestvo, ki bi se mu zdelo pripravno in ki ima dovolj velike pašnike, da napravi potrebne hleve in ukrene vse, kar je potrebno za racionalno in vzorno upravo. V ta namen se deželni odbor pooblašča, da najame posojilo do zneska 100.000 K, ki naj se obrestuje največ s $4\frac{1}{2}\%$ in se vrne v 10 do 20 letnih obrokih.

Po poročilu poročevalca se ob 12.55 prekine seja do 4. popoldne.

Nadaljevanje seje.

Deželni glavar zopet otvori sejo ob 4.6 pop. v navzočnosti 7 poslancev, konstatira sklepčnost ob 4.8 pop. ter podeli takoj besedo posl. Demšarju, ki govori za predlog posl. grofa Barba. Je za to, da se na grmški šoli naredi poskus z izrejo bikov za Dolensko. Za Gorenjsko bi bila stvar predloga. Naj bi se rajši svenecijonirali živinorejci, ki se bavi-jo z vzorno živinorejo. Dežela, ki ne more biti lesorejec, kar se je pokazalo v zadnji seji, more še tem manj biti živinorejec. Stvar bi bila predraga. Nima nič proti temu, ako kak živinorejska zadruga napravi tako pristavo in jo dežela podpira. Ko se bo deželni odbor bavil s to zadevo, naj se posvetuje s praktičnimi kmetovalci. Predlaga, naj se predlog finančnega odseka odstopi deželnemu odboru, da vprašanje temeljito prestudira in poroča deželnemu zboru.

K predlogu govori nato poslanec Lenarčič. Opravičiti hoče kmetijsko družbo, kateri se je očitalo, da je bika plemenjake nakupovala izven dežele. A storiti je morala to, kar je vsled državne podpore vlada zahtevala, da se take plemenske živali nabavijo izven dežele, češ da jih v deželi ni našti. Pozneje je družba večkrat v deželi iskala takih živali, pa jih ni bilo dobiti. Dežela je res kmetijska dežela, ali pravih živinorejcev je pa šlo malo v deželi. Sedaj smo na pravem potu do povzdige živinoreje. Vsa dosežanja dela so ostala skoraj brezuspešna, ker ni bilo pravega zanimanja zanj pri kmetu.

Največja uspeha pričakuje govor-nik od živinorejskih zadrug, ki vple-ljujejo sistem v živinorejo. Govorniku prija misel predgovornika, da

naj dežela subvencionira živinorej-ce, ki vzreajo plemensko živino. Ali tako ne bomo prišli kmalu do uspe-hov. Pozdravlja z veseljem misel, da bi se napravila pristava za izrejo plemenjakov, kajti le tako bo mogoče v živinoreji, posebno pri prodaji živ-vine doseči dobrih uspehov. Strinja se z vsebino predlagateljevega pred-loga, ne pa z njegovo obliko, kar zahteva nakup posestva. Namesto na-kupa, naj bi dežela vzela v zakup ta-ko posestvo, bi bila stvar cenejša. Kajti v takem slučaju, ako se v kra-ju živinoreji sami začnejo zanimati za stvar, lahko dežela potem njim prepusti stvar. Ako bi bilo pa po-sestvo kupljeno, ga pa dežela ne mo-re kar čez noč prodati in opustiti. Priporoča, da bi se tudi poročevalec sprijaznil s tem predlogom in mu pritrnila tudi zbornica. (Odobra-vanje!)

Obema govornikoma odgovarja poročevalec, ki trdi, da v deželi ni plemenske živine, kolikor se je rabi. Ostane pri svojem predlogu.

Kprejme se predlog posl. Demšarja.

Cesta Velike Brusnice - Gabrje.

Županstvo občine Brusnice je vložilo prošnjo za uvrstitev občinske ceste Velike Brusnice - Gabrje med okrajne ceste.

V imenu upravnega odseka predlaga poročevalec posl. Piber: Prošnja županstva občine Brus-nice, da se uvrsti med okrajne ceste obč. ceste Velike Brusnice - Gabrje, se odstopi deželnemu odboru, da z ozirom na važnost te cestne proge zasliši okrajni cestni odbor novomeški in v prihodnjem zasedanju pred-loži dotični zakonski načrt v koneč-no sklepanje.

Predlog priporoča tudi poslanec Dular. Sprejeto.

Kmetijske šole.

Poslanci Ravnikar in tova-riši so vložili sledeči samostalni pred-log:

»Po zgledu grmske šole na Do-lenskem ustanoviti se taki šoli tudi za Gorenjsko in Notranjsko.«

Upravni odsek (poročevalec po-slanec Piber) predlaga:

Naroča se deželnemu odboru, da proučuje v koliko bi bilo mogoče ustanoviti kmetijske šole tudi na Go-renjskem in Notranjskem. Dokler pa se to ne more izvršiti, naj se ozira pri podelitvi deželnih podpor ali deželnih podpor ali ustanov za obisk zimskih šolskih tečajev na deželni šoli Grmški na prosilce iz Gorenjske in Notranjske.

Deželni glavar združi obenem s tem predlogom tudi poročilo uprav-nega odseka o poročilu deželnega od-bora glede ustanovitve kmetijske šole za Gorenjsko iz leta 1902, ki se glasi:

Z ozirom na druge enake sklepe in preustrojev deželne kmetijske šole na Grmu je poročilo deželnega od-bora o ustanovitvi kmetijske šole za Gorenjsko iz leta 1902 smatrati re-šenim.

Naroča se pa deželnemu odboru naj svoje studije glede ustanovitve posebne šole na Gorenjskem še na-dalje vrši in svoječasno poda o tem svoje poročilo in navsete.

Posl. Ravnikar se strinja z odsekovim predlogom. Samo naj stvar ne ostane na papirju.

Posl. Lenarčič omenja besedi, da se je imenovala grmska šola kot nekaj poskus. Če se ta obnese, potem bo tudi prilika govoriti o ustanovitvi samostojne kmetijske šole za Gorenjsko. Spominja se zgo-dovine vprašanja kmetijske šole za Go-renjsko. Mislilo se je svoj čas na raz-ne tečaje, mlekarske itd. Treba pa je tudi individualnega pouka, od kmeti-je do kmetije. Ne stavi konkretnega predloga, opozarja pa na konkretna društva v drugih deželah, ki vzdržu-jejo potovalnega učitelja, ki poučuje od kmetije do kmetije. Najtežje je namreč prenesti teorijo v prakso. Kmetijstvo je najtežja panoga na-rodnega gospodarstva in zato je tre-ba za uspešno kmetovanje res indi-vidualnega pouka na licu mesta, pri-lagojenega razmeram tistega kmeto-valca samega. Ustanovitev takih kmetovalnih društev je nujno potreb-na, da ne bo dežela vedno bolj priza-deta. Strinja se torej z odsekovim predlogom, da naj se ne ustanavlja-jo nove kmetijske šole.

Poročevalec posl. Piber po-vdarja potrebo kmetijske šole za Go-renjsko, a prizna, da je za sedaj usta-novitev take šole neizvedljiva. Po-trebna bi bila za živinorejo, poljedel-stvo, čebelorejo, sadjerejo, gozdar-stvo itd. itd.

Kmetijska šola na Grmu nima pomena za Gorenjsko. Kako naj pa n. pr. na Grmu poučujejo v planšar-stvu. Ravnotako kakor bi na Gorenj-skem v kmetijski šoli hoteli pouče-vati o vinarstvu, trto-reji itd.

Tu naj pripominjamo, da je de-želni odbor leta 1902 predložil dežel-nemu zboru popoln načrt za usta-novitev kmetijske šole na Gorenj-

skem. Določilo se je, da naj vzdrže-valni stroški ne iznašajo nad 12.000 kron na letno, ustanovni stroški so bili proračunjeni na 24.200 K. Dežel-ni odbor je napravil popoln organi-zacijski načrt. Vzelo bi se bilo v za-kup posestvo na Gorenjskem. Na raz-pologo so bila posestva Martina Šveгла v Rečici, Vinka Jana v Gor-jah in posestnice Wucherer v Lescah. Tako kakor je bilo leta 1902, je osta-lo vprašanje še danes.

Poročevalec priporoča, da na deželni odbor čimnaprej prestudira vprašanje na ustanovitev kmetijske šole na Gorenjskem.

Predloga odseka se sprejmeta soglasno. Ko je poročevalec poročal o vsakem predlogu posebej, kar je bilo proti enunciaciji deželnega glavarja ob začetku razprave, je na-stalo malo razburjenje v zbornici, ki pa se je kmalu poglelo.

Živinozdravniško mesto za Trnovo pri Ilirski Bistrici.

Na tozadevni samostalni pred-log poslanca Ravnikarja in tova-rišev glede ustanovitve živino-zdravniškega mesta v Trnovem pred-laga upravni odsek:

Deželnemu odboru se naroča, da se ozira pri namestitvi deželnih ži-vinozdravnikov na Ilirsko-Bistriški okraj, ki je prepotrben živinozdrav-nika.

K predlogu govori posl. Rav-nikar. Sprejme se odsekov pred-log.

Šolski tečaji za odrasle.

Deželni odbor je leta 1902 pred-ložil v tej zadevi deželnemu zboru poročilo, iz katerega posnamemo sledeče:

V letnem poročilu za leto 1898-1899 poročal je deželni odbor, da je c. kr. okrajni šolski svet v Krškem vpeljal pouk na ljudskih šolah za ta-ke odrasle, katerim ni bila dana pri-lika obiskovati šolo, ali kateri niso zadostno izšolani.

Na to je bilo v 10. deželnozbor-ski seji z dne 24. aprila 1890 naroče-no deželnemu odboru, da sporazum-no s c. kr. deželnim šolskim svetom vpliva na to, da se taki učni tečaji vpeljejo tudi po drugih okrajih ter da naj bi se nagrade za tak pouk da-jale iz državnih sredstev.

Na dotični dopis deželnega od-bora odgovoril je c. kr. deželni šol-ski svet, da je že takrat, ko je c. kr. okrajni šolski svet v Krškem posku-sil vpeljati šolske tečaje za odrasle, kateri poskus je obetal najboljša uspehe, prosil deželni odbor kranj-ski, da učiteljem, ki so poučevali v omenjenih tečajih, dovoli iz deželnih sredstev primerne nagrade pri tem posebno naglašajoč, da ni mogoče ta-kih nagrad dovoliti iz normalnošolskega zaklada, ker bi to bilo nezako-nito in tudi iz proračunskih ozirov nedopustno.

Deželni odbor je sicer prizna-l koristnost in narodnogospodarski po-men dotičnih tečajev, odklonil pa je naprošeno gmotno pospeševanje tega pouka sklicevaje se na preobtežitev deželnega zaklada in pa na to, da ni-ma na razpolago dotičnega kredita ter je predlagal, da naj državna uprava prevzame stroške za to stroko poučevanja.

Ministrstvo za uk in bogočastje, na katero se je obrnil deželni šolski svet, prijavilo je deželnemu šolskemu svetu, da stavljenim nasvetom ne more ugoditi, ker nima na razpolago v to potrebnega kredita.

Deželni šolski svet je prosil, naj deželni odbor zadevo preloži dežel-nemu zboru. Ako dežela prispeva, se bo stvar dala urediti.

Poročevalec upravnega odseka posl. Hladnik izvaja, da je v de-želi še mnogo analfabetov, od katerih gotovo veliko številu želi pouka v čit-anju, pisanju in računanju. Otvo-rilo se je že nekaj tečajev za analfa-bete, ki so dosegli prav dobre uspehe. Seveda je treba učiteljev, ki bi pou-čevali in jim dati zato primerne na-grade.

Posl. dr. Triller, pripominja da se je naravnost začudil, ko je čit-al konec poročila, kjer se določa učiteljem nagrade 1000 K. Mislil je, da bi se moralo glasiti 10.000 K. Če je star na zdravi podlagi, naj se tudi potem uredi tako, da ne bo mogoče misliti na kako ironizacijo. Poroče-valec sam je povdarjal, kako važno-sti so taki tečaji. Stvar je torej re-zdrava. Razmere po celi deželi so ta-ke, da bo skoraj povsod treba takih tečajev, tudi v Ljubljani. Ljubljans-ki občinski svet namerava postaviti v proračun za to točko 3000 K. Ker bo po deželi gotovo veliko takih te-čajev, bo prišlo na enega učitelja, ki bi žrtvoval ves svoj prosti čas, ko-naj 10 K. Če se za druge stvari žrt-vuje toliko, se tudi za to tako važn-stvar žrtvuje nekaj več. Saj dežela ni v tako mizernem stanju, da ne bi utrpela tega. Ker gotovo izobraževal-no delo spada v kmetijski program vedne deželnega zbora, naj pritr-di predlogu, da se za nagrade učiteljem

postavi v dolžni proračun vsaj 3000 K.

Posl. Ravnikar je za 2000 K. Posl. dr. Krek protestira proti načinu, kako se predlogi eskamotirajo v zbornico. Predlaga, da se predlog upravnega odseka izroči finančnemu odseku.

Deželni glavar pojasni, da se mora v smislu pravilnika § 52. obravnavati vložen predlog. Besedo ima le poročevalec.

Poročevalec pojasni, da se bodo tečajji začeli šele s pričetkom prihodnjega šolskega leta, da se svota 1000 kron porabi večinoma le za učila. Za prihodnje pa se bo predlagala večja svota. Sicer ne bi imel nič proti predlogu posl. dr. Trillerja. Nikakor pa ni odsek mislil ironizirati stvari.

Predlog upravnega odseka, ki se glasi:

»Za nagrade učiteljem, ki bi podučevali v šolskih tečajjih za odrasle, se naj vpostavi v deželni proračun za leto 1910. svota 1000 K« — se izroči finančnemu odseku.

Pokončevanje škodljivih ptic.

Župnina občin Prevoje, Lukovica, Krtina, Rafolče in Spodnje Koseze so prošle za ustanovitev zakona glede pokončevanja vran in srak.

Upravni odsek (poročevalec posl. Hladnik) predlaga:

Upravni odsek te prošnje ne more priporočiti, ker s premijami za pokončevanje škodljivih ptic bi bil deželni sklad prehodno zadet. Občine naj same kaj store glede pokončevanja teh škodljivcev. Da se bodo dobilo zato potrebno dovoljenje je poskrbljeno v novem lovskem zakonu.

Posl. dr. Krek (Dr. Tavčar: »Naj se izroči finančnemu odseku!«) pripomni, da lovski zakon še ni potrjen. Predlaga, da naj se sklepe, da je predlog že sprejet s sprejeto proračunsko postavko iz leta 1909. za uničevanje škodljivih živali.

Poročevalec ostane pri svojem predlogu.

Sprejme se predlog posl. dr. Krek.

Šolski donesek od nepremične imovine.

Leta 1902. je predložil deželni odbor v tej zadevi deželnemu zboru svoje poročilo.

Po § 1. zakona z dne 18. decembra 1874. l., dež. zak. št. 1 iz l. 1875., je plačevati doneske za kranjski normalnošolski sklad samo od tistih zapuščin, ki jih je poklicano razpravljati kako sodišče na Kranjskem. V skladu tega se ne morejo predpisovati šolski doneski od nepremične imovine, ležeče na Kranjskem, če se razpravljajo zapuščina pri sodišču zunaj Kranjske. Da se torej tudi v takih primerih, kar je samo ob sebi gotovo opravičeno, zagotovi donesek normalnošolskemu zakladu, je deželni odbor izdelal na podstavi enakih, v drugih kronovinah obstoječih zakonov priloženi načrt zakona. Temu načrtu so po dopisu c. k. deželnega predsedstva z dne 13. julija 1901. l., št. 2879 pr., pritrdila tudi udeležena ministrstva.

Iz zakonskega načrta povzemamo določbe:

Od nepremične imovine, ki leži na Kranjskem, a spada k zapuščini, katera se po splošnih pravilih o pristojnosti sodišč razpravlja zunaj Kranjskega, je po zakonih z dne 18. decembra 1874. l., dež. zak. št. 1 iz l. 1875., in z dne 6. julija 1889. l., dež. zak. št. 15, in po nadaljnjih določilih pobirati šolski donesek za kranjski normalnošolski sklad.

Ta šolski donesek odmerja c. k. pristojbniški urad v Ljubljani, kateremu morajo dediči v ta namen predložiti prepis zapuščinskega izkaza, ki ga hkratu podajo razpravnemu sodišču za odmero državne imovinske prenosnine.

Donesek za kranjski normalnošolski sklad je praviloma odmeriti od čiste vrednosti na Kranjskem ležeče nepremične imovine. Čista vrednost se ustanovi, če se od vrednosti posestva, izračunane po predpisih pristojbinskega zakona, odštejejo tisti dolгови, ki se tako izključljivo drže omenjene nepremične imovine, da se za njih poravnava ne sme seči na ostalo zapuščino.

Od čiste vrednosti pa je odbiti tudi dolgove, s katerimi je obremenjena vsa zapuščina, najsi bodo hipotekno zavarovani ali ne, in to tedaj in v toliko, če v njih poplačilo ne zadostujeta premična in v deželi pristojnega razpravnega sodišča ležeča nepremična imovina.

Od tako izračunjenega zneska vrednosti na Kranjskem ležeče nepremične imovine je odmeriti šolski donesek za kranjski normalnošolski sklad po tistem postavku, ki je po § 2. zakona z dne 6. julija 1889. l., dež. zak. št. 15, primeren visokosti čiste vrednosti vse zapuščine, to je tiste vrednosti, ki se je izračunila pri odmeri državne imovinske prenosnine.

Tako odmerjeni šolski donesek je plačati pri kranjski deželni blagajnici v Ljubljani.

Delež, ki nespravilno ne pade c. k. pristojbniškemu uradu v Ljubljani zapuščinskega izkaza (§ 2.), se kasnujejo s 10 do 600 K globo. Globa se, če je treba, ekskutivno izterja kakor cesarski davki.

Globa pripade kranjskemu normalnošolskemu zakladu.

Upravni odsek (poročevalec posl. dr. Tavčar) predlaga:

Zakonski načrt, kakor je sprejet v deželnozborski prilogi 21 ex 1902 se dobesedno in nespremenjen predlaga v odobritev visokemu deželnemu zboru. Sprejeto.

Cestna zadeva.

O samostojnem predlogu poslanec Bartola in tovarišev glede ponizave klanca na deželni cesti Ribnica-Sodražica pri vasi Vinice, predlaga upravni odsek:

Deželnemu odboru se naroča, da se zaradi znižanja eventualno preložitve klanca pri Vinici na deželni cesti Sodražica - Ribnica dogovori s cestnim odborom ribniškega okraja in o uspehu poroča deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju.

Sprejeto.

Belokranjska železnica.

Poslanec Matjašič in tovariši so vložili svoj čas sledeči predlog: Protokol naše in ogrske države z dne 8. oktobra 1907 jasno določa, da je normalnošolsko železnico od Novega mesta preko Metlike do Karlova (Belokranjsko železnico) dogotoviti in prometu izročiti najkasneje oktobra 1910.

Navzlic temu jasnemu besedilu se zavlačuje zgradba te proge na tak način, da danes niti trasa ni določena, ter da je popolnem izključeno, da bi se v tekočem letu moglo pričeti z gradbo. Naravno je, da se je vsled tega nepopisno razburjenje polastilo prizadetega prebivalstva, zlasti onega v Beli krajini.

Z ozirom na to dejstvo pozivlja se c. k. železniško ministrstvo najodločneje, da nemudoma ukrene vse, če sar treba v izvrševanje gori omenjenega zakona ter izvršitev toliko zaželenje Belokranjske železnice.

Upravni odsek (poročevalec posl. Jaklič) predlaga:

C. k. železniško ministrstvo se pozove: 1. da se sedaj, ko je izvršena revizija trase za Belokranjsko železnico takoj odloči za primerno traso, ki bi najbolj koristila prebivalstvu Kranjske dežele.

2. C. k. železniško ministrstvo se pozivlja, da z gradbo Belokranjske železnice takoj prične.

K predlogu najprej govori poslanec Dular, potem pa poslanec Višnikar, ki poudarja, da je bila glavna zapreka, da se stvar ni še do sedaj izvršila, pač dejstvo, da je bilo preveč raznih zahtev glede trasiranja. Ministrstvo se pač lahko odloči, saj se mu je treba le odločiti za traso, ki je večina zanjo. Govornik je prepričan, da bo početek gradnje zadovoljil ljudstvo in privabil marsikaterega domačina nazaj v domovino. Podpira odsekov predloge z željo, da vlada posveti vso pozornost zadevi.

Enako toplo podpira predlog tudi posl. Supančič, ki govori o raznih trasah, ki bi naj bile prišle v poštev in raznih varjant za progo med Črnomljem in Metliko ter priporoča k prvi točki odsekov predloga sledeči izpreminjevalni predlog:

Da se sedaj, ko je izvršena revizija trase za belokranjsko železnico, takoj odloči za traso alternativna IV. do Črnomlja, in od tod preko Gradca do Metlike, kakor je bila od revizijske komisije priporočena.

Govoril je še posl. Matjašič in potem posl. dr. Šusteršič, ki je poudarjal, da so klerikalni poslanci dosegli na Dunaju belokranjsko železnico.

Oglasil se je, da se odločno izjavi proti predlogu posl. Supančiča, češ, da deželni zbor ni poklican v to, da se izreče za eno ali drugo lokalno traso. Vlada se je strastno oprijela prepira za traso, oprijela se je tudi na odpor na Ogrskem in finančni minister je porabil denar, določen za belokranjsko železnico, v druge namene. Izjavi, da bo njegova stranka glasovala za odsekov predlog.

Sprejme se predlog odsekov.

Cestne doklade.

Nato utemeljuje na kratko posl. Lampe sledeči nujni predlog:

Deželni odbor se poblašča, da onim okrajno-cestnim odborom, ki bodo pravredno dokazali, da z 20% priklado ne morejo izhajati, dovoli za leto 1910 tudi višje, vendar pa ne 50% presegajoče priklade na vse neposredne davke z dokladami vred, izvemši osebno dohodarino.

Predlog se izroči finančnemu odseku.

Ganglov nujni predlog.

Nato utemeljuje posl. Gangl svoj nujni predlog. Omenja, da je že pred leti zadela enaka nesreča mesto Idrijo, kakor letos. Tedaj sta državna poslanca dr. Ferjančič in dr. Šusteršič interpelirala poljedelskega

ministra zaradi ohih grabelj. Minister je odgovoril, da se bodo vršila proučavanja v tej zadevi. Ta proučavanja še danes niso gotova. Naprošena sta tudi sedaj oba državnozborska slovenska kluba, da posredujejo v tej zadevi. Govornik je o tej zadevi vozil samostalen predlog. Danes namerava govoriti le o škodi, ki jo je povzročila katastrofa decembra lanskega leta. Škode je do 100.000 K, kar je gotovo veliko za tako mesto, kakor je Idrija. Škode pri privatnikih je bilo okrog 40.000 K. Govornik navaja potem glasom uradnega zapisnika idrijskega županstva škodo v posameznih hišah. Mali posestniki, in obrtniki bodo morali trpeti škodo sami, ker so se svoj čas odpovedali z reverzom proti majhni odškodnini vsake odškodnini.

Mesto Idrija plačuje na deželnih dokladah davka okroglo letnih 48.000 K, dobilo pa ni od dežele še prav nič. Torej je pač upravičena želja, da dežela skoči prizadetim revežem na pomoč s podporo 6000 K.

Nujnost predloga je sprejeta soglasno.

Ker je s tem dnevi red končan, zaključijo deželni glavar sejo ob 6. uri 30 min.

Prihodnja seja se naznani pismenim potom.

Deželni zbor.

Pogajanja glede češkega deželnega zbora se nadaljujejo. Nemci zahtevajo garancije, da se bodo narodno - politične zadeve v dež. zboru obravnavale v doglednem času; zato žele, da se izjavi komisija, kateri se te zadeve izročijo, za permanentno in da v določenem roku poroča o njih v dež. zboru. Mladotičski klub je imel glede dež. zbora včeraj posvetovanje; nato se je posl. dr. Kramář podal na Dunaj, da prisostvuje konferenci pri baronu Bienerthu. Pričakujejo, da bodo pogajanja imela uspeh, in da se češki deželni zbor vendar zopet snide.

V dolenjavstrijem deželnem zboru je nastal konflikt med mestnimi in kmečkimi antisemitskimi poslanci. Ker so slednji že samostojno organizirani, je sklical dr. Lueger za včeraj dopoldne sejo dolenjavstrij-skih antisemitskih poslancev, na kateri naj bi se tudi mestni antisemitski poslanci samostojno organizirali. Vendar so očitni razpor med obema skupinama to pot še preprečili. Od obeh strani se je podala izjava solidarnosti, obe skupini ostaneta še nadalje skupaj in se ne bosta dali od vsakršnih nasprotstev razdvajati. Seveda s tem principijelnega nasprotstva med mestom in kmeti niso odstranili.

Državni zbor.

Kakor se iz Dunaja poroča, se snide poslanska zbornica šele po 15. februarju in ne — kakor je bilo prvotno nameravano — že 10. februarja. To pa zato, da se da češkemu dež. zboru za zasedanje dovolj časa. Nekateri odseki, posebno socialno - politični odsek, pa bodo imeli svoje seje že prej.

Ogrsko.

Prihodnja seja poslanske zbornice bo prihodnji teden v četrtek ali v petek. Grof Khuen namerava na nji razviti svoj program, in če bodo stranke pri volji, formalno se z njimi pogajati. Če pa ne bodo hotele, bo takoj zbornico razustil. Kakor vse kaže se stranke s Khuenom ne bodo hotele spuščati v pogajanja, nasprotno razvijajo proti Khuenovemu kabinetu, posebno koalicijski krogi hudo agitirajo. Najbrže bodo že v prvi seji zbornice veliki škandali. Justhova, Košutova in ljudska stranka se nameravajo zvezati v ta namen, da Khuenu sploh ne bodo pustile govoriti. Nameravajo celo sklicati sejo še preden se Khuenov kabinet predstavi in v tej seji skleniti vladarju adresu glede samostojne banke. Če Khuen ne bo mogel v poslanski zbornici govoriti bo razvil svoj program v zbornici magnatov. Tudi po kmetih je proti Khuenu velika agatacija.

Vključ temu Khuen ni obupal. Nekemu časnikarju je baje izjavil: »Dobil sem doslej najugodnejše vtise in povsod najboljši sprejem, tako da z zaupanjem zrem v prihodnost.« Če bo že v ponedeljek zapriščeno novo ministrstvo bo v torek začel Khuen pogajanja s strankami. »Ne bojim se ničesar« je dejal »in se ne strašim nred nobeno stvarjo«. Stranke naj delajo kar hočejo. Uresničiti hočem volilno reformo in vpeljati splošno volilno pravico.

Košutova in Justhova stranka se hočeta z ozirom na bližajoče se volitve združiti. Glavna zapreka združitve tiči v tem, ker hočejo Justhoveci imeti predsednikom nove stranke Justha, Košutoveci pa seveda Košuta. Vendar pa se bodo pač našla sredstva, da bota stranki nastonali složno vsaj pri volitvah. — Košutoveci unajo, da bo tudi ljudska stranka stopila proti Khuenu v opozicijo. Neka-

teri člani ljudske stranke so se tudi že v tem smislu izjavili.

Nemški državni zbor.

Na dnevnem redu je posvetovanje o justični noveli. Vsi govorniki so novelo s simpatijami pozdravili. Debata še traja.

Kreta.

Z ozirom na predlog, naj bi se Kreta prodala Grški, je turški finančni minister izjavil, da o tem ne more biti govora.

Rusija in Japonska.

Iz Pekinga se javlja »Newyork Herald«: »Nekaj dni sem se pojavljajo vkljub dementijem vedno in vedno vesti o vojni in celo v ruskih krogih začenoja že verjeti, da Japonci v kratkem napadejo Vladivostok. Japonska pošilja kar očitno čete na mejo in na severno Kitajsko. V velikem številu je tam nabranega orožja. V Karbinu in ostalih ruskih garnizijah mrgoli japonskih ogleduhov, ravnotako kot pred zadnjo rusko-japonsko vojno. Nameravano potovanje japonskega generalnega štaba pod vodstvom šefa generalnega štaba Okušime po Koreji razlagajo diplomatični krogi kot dokaz za vojno razpoloženje Japonske.

Volitve na Angleškem.

Volitve v angleški parlament so se pričele včeraj. Izvoljen je bil zopet v West-Birminghamu Chamberlain. Protikandidata ni bilo nobenega.

Biološke skupine v kranjskem dež. muzeju v Ljubljani.

V zadnjih letih se je pojavila v prirodopisju sploh biološka metoda. Vpeljala se je z velikim uspehom v šole, pa tudi v muzeje. Prirodopisne zbirke vobče občinstvo zelo zanimajo, vendar gre nekako mrtvo mimo omar, v katerih so razstavljene v »lepih vojaških vrstah« različne živali in okostnice. Korake pa pospeši mimo omar, ki so napolnjene s školjkami, hrošči ali rudninami. Kljub temu se pa nahaja v teh zbirkah često mnogo dragocenih vrst, ki so stale velike svote denarja.

Vse drugače pa vplivajo na občinstvo biološke skupine, ki pred očujejo nazorno zanimive pojave iz življenja posameznih živali. Občinstvo rado postoji pred njimi in jih opazuje. Nikakor ni potrebno, da bi nam te skupine kazale celo življenje ene živali ali pa celo, da bi bilo razstavljeno vse živalstvo v skupinah — ne — to bi bilo preveč utrudljivo in dolgočasno za gledalce — izgubilo bi učinek, ki ga ima sicer v majhnem številu. Seveda mora biti biološka skupina kolikor mogoče natančno izvršena. Naloga muzejskih zbirk ni samo podati obiskovalcem kolikor največ znanja, one jih morajo tudi vzgajati k samostojnemu premišljevanju in opazovanju narave.

Prva večja skupina se je pričela razstavljati v kranjskem deželnem muzeju l. 1908 pod naslovom: »Zivalsko kretanje«. Razstavljena sta do sedaj dva oddelka te skupine in sicer: »Kretanje sesalcev« in »Kretanje ptic«. Premikanje na kopnem, v vodi ali v zraku je v tesni zvezi z razvojem celega živalskega telesa. Vzemimo ožjo skupino vretenčarjev — sesalce. Normalno raščeno okostje sesalca ima drugo obliko, ako se mora plaziti kakor mačka za svojim plenom. Postava je podaljšana, telo gibko, noge nizke, splošno rečeno: ves ustroj kaže, da je razvit za plazenje. Popolnoma druga je pa oblika zveri, ki si v skoku ulovi svojo žrtev: močne noge podpirajo hrbtnico, ki je krajša in močnejša kakor pri prvih. Pri poljskem zajcu ali veverici nam takoj pokažeta način gibanja zadnji dve, močno razviti nogi, ki se na nje opira žival pri skoku. Istotako so iz ptičje skupine vzeti zastopniki za glavne ptičje kretne: letanje, tekanje in plavanje. Ta skupina se letošnjem leto nadaljuje.

V letu 1909 sta se razstavili v kranjskem deželnem muzeju dve veliki biološki skupini: »Divje koze na paši« in »Divji petelin spomladi«.

Divje koze žive v družbah po naših planinah. Na paši so zelo oprezne in postavljajo vedno varuha, ki jim v nevarnosti zabrlizne in jih tako opozori na nevarnost. Tozadevna skupina nam kaže sledeči prizor: Na strmi pečini stoji star kozel na straži, v majhni gorski kotlini se paseta med skalovjem brezskrbno koza in kozlič. — Divje koze za to skupino je daroval g. dr. Karel baron Born iz Sv. Katarine pri Trzinu.

Skupina divjega petelina nam pred očuje s nubljenjem te naše največje in zelo zanimive gozdne kure. Živi najraje v samotnem iglovju — pari se glasno pojoč spomladi — poje vedno zgodaj zjutraj na drevesu,

krat stegne naprej, krovno perje na glavi in vratu naščepiri, peruti pobesi, rep postavi v kolo, pod drevesom se nahajajo kokoši, mnogokrat je na enem mestu več petelinov, posebno mladi petelini skušajo odvezeti in izneveriti starcem družice. — Divje peteline za to skupino sta darovala g. iur. Ivo Tavčar iz Ljubljane in g. A. Mejač iz Komende.

Dr. Gv. S.

Dnevne vesti.

+ Belokranjska železnica. Predlogi upravnega odseka. O tem so govorili poslanci: Dular, Višnikar, Supančič, dr. Šusteršič in Matjašič. Poslanec Višnikar poudarja, da je potreba belokranjske železnice splošno priznana in to vprašanje načelno že rešeno po državnem zakonu. Govornik se strinja s predlogi upravnega odseka ter poudarja nujnost zagotovljene zgradbe. Upati je, da najbolj oddaljeni in zapuščeni del dežele po mnogoletnih naporih vendar s kratkem pride do zaželenje železnice in da pričetek zgradbe privabi marsikoga izmed v Ameriki bivajočih Belokranjcev nazaj v domovino, kjer je izseljevanje najhujše. Ako preiskujemo vzroke zavlačevanja, ne moremo vse krivde zavračati na vlado. Kriva sta deloma tudi neednost med interesi in dejstvom, da se je iztuhalo preveč projektov in da je železniško ministrstvo na zahtevo vplivnih oseb dalo po svojih tehničnih izdelati precejšnje število načrtov. Pri obravnavah o reviziji trase meseca decembra 1909 se je pokazalo, da ne morejo priti resno v poštev. Ker so se pri dotičnih obravnavah glavni interesi, deželni odbor, trgovska zbornica in drugi odločilni faktorji do malega zedinili glede trase, je rešitev tega vprašanja za ministrstvo prav lahko ter se lahko takoj izvrši. Z delom samim se pač ne more takoj pričeti, ker se morajo dela preje razpisati in oddati. Za to rešitev ni nikakih zadržkov več. Ako se zahtevi vstreže in zgradba nemudoma odda, se lahko že letos prične železnica graditi. Potem se tudi ljudstvo pomiri. — Poslanec Supančič razlaga nadrobno posamezne variante, poudarja, da je varianta 4. preko Uršnih sel do Črnomlja in od tod preko Gradca naravnost v Metliko, za katero se je tudi revizijska komisija soglasno izrekla, med vsemi najugodnejša. To traso so sprejeli zastopniki deželnega odbora, trgovske zbornice, vojnega ministrstva itd. Govornik stavlja predlog, naj se deželni zbor izreče za to varianto. — Dr. Šusteršič pobija predlog poslanca Supančiča, rekoč, da se deželni zbor ne more in ne sme izreči za eno ali drugo varianto, da ima vlada sedaj dovolj materiala, da se odloči za najprimernejšo traso. Poslanec Supančič svetuje, da naj svoj predlog umakne, kar pa poslednji ni storil. Predlogi odseka se sprejmejo soglasno, proti predlogu poslanca Supančiča glasujejo poslanci »SLS«.

+ Izredna seja občinskega sveta ljubljanskega bo v torek, 18. t. m. ob 5. popoldne. V slučaju, da bi se v tej seji ne rešil ves dnevni red, se bo seja nadaljevala v sredo ob isti uri. Dnevni red priobčimo v ponedeljek. + V članku »Mestno gospodarstvo« se je vrnila pomota. Stavek: »Res je, da se tega stavbnega dela ni oddalo najnižjemu ponudniku, resnica je pa tudi, da znaša razloček le 19.000 kron« se mora glasiti: »... resnica je, da znaša razloček le 16.524 kron 31 vin.

+ »Grazer Tagblatt« in drugi taki, Slovencem do skrajnosti sovražni listi, pozdravljajo s presrečnim veseljem — bodoči ljubljanski volilni roj, ki ga hočejo klerikalci vsiliti Ljubljani proti volji treh četrtin ljubljanskega prebivalstva. Oduševljen za ta klerikalni načrt naznanja »Grazer Tagblatt«, da bodo sedaj končno Nemci prišli v občinski zastop in da se bo začela v Ljubljani doba, s katero bodo Nemci zadovoljni. »Grazer Tagblatt« bo že vedel, zakaj se lahko tako veseli klerikalnega načrta.

+ Podmolški gozd. Čedalje značilnejša luč se razliva nad to afero, ki je tako značilna za klerikalno gospodarstvo z deželnim imetjem. Včeraj je prišla v deželni zbor cela skupina kmetov prosit, naj se podmolški gozd njim proda in rekli so, da so pripravljani plačati 28 tisočakov. Res vedno lepše. Ker deželni odbor ni nič drugega, kakor služabnik dežele, mu povemo na polna usta: Ko bi imel kak zasebnik uslužbenca, ki bi z njegovim imetjem tako ravnal, kakor je deželni odbor s podmolškim gozdom, ga prve ure tako napodi, da bi se nikoli več blizu ne upal.

+ V Železnikih so občinske volitve pred durmi. Po krivdi dosedanjega klerikalnega odbora se zavlačujejo te volitve malodane že tri mesece. S tem zavlačevanjem hočejo klerikalci pridobiti več glasov. Ker

pa še vedno dvomijo, da bi mogli zmagati, izmislili so zadnji trenutek grd naklep. Izvoliti hočejo častne občane, štiri klerikalne možakarje, ki ne le da niso ničesar storili za nas, marveč so naravnost veliki nasprotniki našega trga. Pokazali so to že opetovano na rafiniran način. Naši častni občani naj postanejo Čoč, dr. Krek, dr. Šustersič in prof. Jare. — Svetovalci bi tem gospodom, da si enkrat ogledajo Železnice tudi od klerikalne strani in da si omislijo debele podplate, ker so časih tam tla prevročja.

+ **Odpor proti Čukom v klerikalnih vrstah.** Znano je, da nekateri duhovniki prav grdo gledajo na snujoča se čukovska društva. Ker pa škof priporoča ta društva, si ne upajo s svojo nevoljo prav na dan. Samo »Bogoljub« se je ojunail, da na rahlo pove svoje mnenje o »Orlih«, piše namreč: »Eno pa moramo kot zastopniki Marijinih družb poudariti, namreč to: zaradi Orlov Marijine družbe ne smejo škodo trpeti in se zanemarjati. Orli od družbe ne smejo odvajati, ampak k njej le navajati. Ta opomin se nam zdi potreben in ga nam ne more nikdo zameriti. Že v naravi sami je to lažje. Kajti kar je lažje, to bolj vleče. In skakati je za mlado kri gotovo lažje in prijetnejše, kakor klečati, moliti, k spovedi hoditi. Zato je pa treba to toliko bolj poudarjati, kolikor manj samo vleče.« — Te besede govore dovolj jasno in ni izključeno, da nastane že v kratkem ostra borba med Marijinimi družbami in — čuki.

+ **Bera je v nevarnosti,** na Štajerskem namreč in vsled tega sta zavlada strah in trepet na vseh farozjih in nastalo je škrpanje z zobmi po vseh klerikalnih redakcijah. To škrpanje je tako glasno, da nas je spomnilo na stvar, ki smo jo mi že davno pozabili in ki bi jo klerikalci najraje za vedno pokopali. **Ta stvar** je odprava bere na Kranjskem. Ze pred davnimi leti je namreč kranjski deželni zbor sklenil odpravo bere in je cesar dotični zakon tudi sankcioniral, a klerikalci so znali vedno doseči, da se je izvršitev te postave vedno znova odložila. Zdaj bi pa bil že čas, da se temu odlaganju enkrat naredi konec in da se postava izvede. Če bodo štajerski kmetje rešeni bere, zakaj bi je ne bili tudi kranjski. Postava se da toliko laglje izvesti, ker še ni dolgo tega, kar so bile duhovniški plače prav znatno zvišane.

+ **»Kulturna debata.«** Vsi farovski listi, kar jih izhaja v slovenskem jeziku, se divje zaletavajo v poslanca dr. Kukovec, ki je v štajerskem deželnem zboru predlagal, da se odpravi bira. Vsi klerikalni listi vidijo v tem predlogu oškodovanje farovških koristi in osvobođenje kmeta nepotrebnega davka, samo ljubljanski »Slovenec«, kateremu je dal Anton Bonaventura Jeglič za novoletno darilo svoj škofovski blagoslov, vidi v tem predlogu še mnoge hujšega, namreč kulturni boj. »Slovenec« je pač vreden sinček »veleumac« Jegliča. Toda »Slovenec« ima morda vendar le prav, ako namreč smatra prepire po farovških med kuharicami, župniki in kaplani za kulturne boje. Tukaj podajamo izglede, kakšen je tak kulturni boj. Bilo je ob času bira v nekem župnišču na Notranjskem. Cerkovnik in hlapec sta nabrala pri dobrih ženicah jajce, da sta kar gajala pod košem, ko sta se vracala proti župnišču. Okrogli župnikovi kuharici se je srce veselja smejalo, ko je ugledala toliko božjih darov pred seboj. Edino to je bolelo njeno pošteno krščansko srce, ker je morala deliti jajca s kaplanom. A lotila se je vendar tako dela: za župnika je zbrala debela, za kaplana pa drobna jajca. Ko je kaplan videl, da je dobil sama drobna jajca, župnik pa samo debela, je napravil kuharici tak »kulturni boj«, da je župnik ves preplašen prišel iz svoje sobe poslušat hrupni prepir med kuharico in kaplanom. »Jaz zahtevam,« je kričal kaplan »ravno tako debela jajca, kakor jih ima gospod župnik. Če ne daste meni tako debelih jajc, kakor ste jih dali župniku, potem zahtevam, da se moja in župnikova jajca pošljejo škofu, ki naj sam pravično razdeli jajca, ali pa naj pove, zakaj bi moral imeti župnik debelejša kot jaz.« Pristopil je stari častiljivi župnik in je debela jajca izročil kaplanu. Tako je bil ta »kulturni boj« končan v veliko veselje kaplana, ki je dobil debela jajca, toda v žalost kuharice, ker so bila župniku dodeljena jajca tako drobna. — Dr. Kukovec predlog v štajerskem deželnem zboru je bil torej zelo umesten, kajti z odpravo bira se prepreči tudi »kulturni boji«, pred katerimi ima »Slovenec« tak strah.

+ **Iz železniške službe.** Pri ravnateljstvu državnih železnic v Trstu so pomaknjeni s 1. januarjem t. l. v status III.: Viljem Poka de Pokafalva, nadzornik in predstojnik kurilnice in Julij Ohm — Januschowsky, nadrevident pri kurilnici, oba v Ljubljani. — V status IV.: Ivan Ba-

tagelj, nadrevident in obratni kontrolor; Fran Kotnik, oficijal v Trstu; Fran Kokalj, oficijal in nadzornik v Kranju; Josip Hočevra, revident, Ivan Mrak, asistent, oba pri direkcijem oddelku; Ivan Šoklič, pristav v Divači; Pavel Jereb, pristav v Gorici; Matija Vrbanič, pristav v Trstu; Alojzij Grobelj, asistent v Lescah in Rudolf Homa, asistent v Pulju. — V status V.: Herman Boltar in Pavel Levčnik, pristava in Ivan Majdič, asistent, vsi trije pri direkcijem ravnateljstvu. — Imenovani so za asistente sledeči aspiranti: Ivan Iljič, Fran Lukež in Josip Mizon v Trstu; Fran Bizjak v Tolminu; Anton Irgolič v Vižmarju; Hilarij Lavrenčič in Anton Rupar v Ljubljani; Mihael Rožanc v Gravozni in Teodor Rajčetič na postaji Herpelje - Kozina.

— **Slovensko deželno gledališče.** Danes zvečer se igra drugi izborna, jako zabavna in resnično vzgledno pripravljena komedija »Sebastijan, veliki knez georgijskij« za neparabonente. P. t. abonente opetovano opozarjamo, da se vrši nocojšnja predstava za nepar! — Jutri, v nedeljo popoldne ob 3. je predstava za ljudstvo in mladino ob znižanih cenah ter se vzpiri prvič po več letih Morrejeva narodna igra s petjem »Reveček Andrejček«. Zvečer se poje ljubka in jako vesela Eyslerjeva opereta »Umetniška kri« z gđ. Jožico Hadrbolčevno, gđ. Thalerjevo, g. Motejlovom in g. Povhetom v glavnih vlogah. Predstava se vrši za parabonente. — V torek je premijera opere »Tosca«.

— **G. dr. Milan Amruš,** župan zagrebški, je pristopil kot ustanovitelj k »Matici Slovenski«.

— **Katehet na nemški šoli v Ljubljani** ima pač čudne pojme o svojih nalogah, kar priča naslednji slučaj. Pred kratkim je bila neka šletna učenka četrtega razreda, ki je prav par dni prej dobila dobro izpričevalo, nenadoma odslovljena. Neki dan je katehet poklical učenko po pouku v svoje privatno stanovanje in jo izpraševal o različnih, zelo kočljivih stvareh. Dekle je pač odgovarjalo, kakor je vedelo in znalo. Devetletnemu otroku je bila gotovo vsa stvar nekam čudna in je seveda pripovedovalo o tem svojim součencam. Ko je katehet za to zvedel, prijel je otroka za roko, peljal ga v peti razred in ga postavil pred tablo, češ: »Glejte, to je tista, ki me obrekuje!« Končno je še preskrbel, da so otroka izpodili iz šole. Cela stvar je malo čudna! Po našem mnenju nima katehet goniti otrok v svoje stanovanje, njegovi uradni prostori so šola. Sveta dolžnost njegova bi pa bila, da bi poklical starše k sebi in jim razodel, kaj misli in kaj se mu sumljivo zdi, ne pa, da sam izprašuje devetletnega otroka o tako delikatnih stvareh. Ne trdimo, da bi ne bila dandanes že zgodaj pokvarjena, da bi pa bili že devetletni otroci pokvarjeni — tega pa še katehet Jane sam ne veruje. Človek se mora kar prijeti za glavo, če pomisli, s čim da katehet Jane opravičuje svoje dejanje napram otrokovim staršem, češ, dekle slabo »zgleda« in je črno pod očmi. Če bi katehetu Janeu dali za zajtrk malo Kneippove kave, popoldne malo močnika ali kislega zelja in zvečer zopet malo Kneippove kave, bi bil tudi črn pod očmi in bi slabo »zgledal«. Jane pač misli, da se otroci delavcev tako s pečenko in piščanci maste, kot on. Prepričani smo, da je ta čin tega vzornega kateheta nedopusten in ker ravno tako katehetovanje rodi pohujšanje, pozivljamo šolsko oblast, da zadevo preišče in se malo pobriga za njo — ne pa, da kar otroka pusti izključiti, ker se gospodu katehetu tako izljubi in da potem sebe v prelepem listu »Slovenec« pere in laže ter blati ubogega otroka.

— **Pojedina v »Unionu«.** Poslanec Kobi je te dni zaklal v Borovnici dva prašiča. Pri takih prilikah je običaj, da gospodar povabi svoje znanee in prijatelje na pojedino. Kobi je priredil to pojedino v »Unionu«. Povabil je nanjo 40 samih oddelčnih klerikalnih kapacitet, med prvimi seveda njegovo prevziščenost gospoda kneza in škofa Antona Bonaventuro. In njegova prevziščenost se je rada odzvala prijaznemu vabilu. Začela se je pojedina. Na dolgih krožnikih so puhtele in dišale jetrnice, krvavice, pečenice, koteleti tako vabljivo, da so vdeležcem nehote tleskali jeziki. Poleg so stale sklade s kislim zeljem in lepo opečenim krompirjem, med njimi pa orjaške steklenice s penecim šampanjcem. In privoščili so si gostje darov božjih. Najbolj pa je ugajala jed njegovi prevziščenosti: dišečih klobas in okusnega zelja gospod škof kar prehlaviti niso mogli. Najprej krvavico, potem jetrnico in pečenico, pečenko pa zraven kisló zelje in pečen krompir, vse to so si privoščili ter nato zadovoljno pripomnili, da je to jed nebeška. In potem šampanjca čašo — eno, dve, tri ... bog nebeški, kako to pri-

je pregrešno sladko! Pa prišla je ura ločitve. Gospod škof so se dvignili zadovoljni, blaženi in srečni. Srce jim je igralo in roka jim je postala radodarna. In ko so odšli, je strežaj atiskal v roki svetlo kronico, ki so mu jo velikodušno darovali presvetli ...

— **Odbor telov. društva »Sokol II.«** v Ljubljani vabi vse svoje člane k III. rednemu občenemu zboru, ki se vrši v nedeljo, dne 23. prosinca, ob 9. dopoldne v gostilni brata Fr. Kavčiča na Privozu. Spored: 1. Pozdrav, 2. čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora, 3. poročilo tajnika, 4. poročilo blagajnika, 5. poročilo načelnika, 6. poročilo pregledovalca računov, 7. volitev staroste, podstaroste, načelnika, 6 odbornikov in 3 namestnikov, 8. volitev 12 odposlancev na župni občni zbor, 9. volitev 2 pregledovalcev računov in enega namestnika, 10. volitev devetih članov v veselični odsek, 11. Slučajnosti.

— **Občni zbor. »Splošno slovensko žensko društvo«** ima v nedeljo 30. t. m. ob 5. pop. svoj redni občni zbor.

— **II. veliki ples narodnega delavstva,** ki ga priredi »Narodna Delavska Organizacija« v soboto, dne 22. t. m. v veliki dvorani Mestnega doma, bo gotovo ena najprijetnejših letošnjih predpustnih zabav. Ne rečemo — najfinjših, najelegantnejših, ne, narodno delavstvo nima odve denarja za nepotrebni blišč in sijaj, temveč hoče samo sebi, svojim družinam in svojim prijateljem in znancom prirediti zabavo, kakoršna je človeku, ki se od jutra do mraka trdo trudi za svoj ljubi vsakdanji kruh, nujno potrebna, da se nekoliko odpočije od svojega dela in se v prijateljskem krogu počenja. Domača, neprisliljena zabava, preprosta in poštena, to je namen nameravane prireditve, in prepričani smo, da bo prav taka zabava imela največjo privlačnost. S tem pa nikakor ne trdimo, da bi II. velikega plesa narodnega delavstva ne moglo posejati takomenovano boljše občinstvo. Saj prav s tem, da se udeležijo te pristne delavske veselice, pokaže svoje toliko in tolikokrat povdarjane simpatije napram delavskimi slojem, katerih žulji žive marsikaterega izmed najboljših. Naj torej nihče ne misli, la bi morda izgubil kaj na svoji časti, ako se udeležijo delavskega plesa, pač pa mu more to biti edino le v last, ker se pokaže človeka, ki ima oravo pamet v glavi. Pričakujemo pa, da bo udeležba narodnega občinstva na tej prireditvi tem obilnejša, ker s svojim posetom kolikor toliko podpre Narodno Delavsko Organizacijo, katere je prav v zadnjem času začela kar intenzivneje delovati v korist narodnega delavstva in si postavila dalekosežne načrte. V najkrajšem času se bo namreč dosegla popolna zveza z narodnimi strokovnimi organizacijami češkimi in s tudi prav kmalu uvede bolniška podpornina. Treba je torej organizaciji vsestranske podpore, naj narodno občinstvo ne pozabi torej, da se v soboto, dne 22. t. m., vsaj nekoliko lahko oddolži narodnemu delavstvu! Upamo, da bodo naše odkrite besede našle vsestranskega odmeva v našem narodnem občinstvu, da bo II. ples narodnega delavstva res zbral v Mestnem domu vse, kar res čuti z narodnim delavstvom.

— **VI. veliko mednarodno maškarado** priredi »Strokovna zveza tobačnih delavk in delavcev« danes zvečer v veliki dvorani Narodnega doma. Začetek ob 8. zvečer. Vstopnina v predprodaji 1 K, pri blagajni 1 K 20 v. Napredno občinstvo se vljudno vabi, da mnogobrojno poseti to maškarado.

— **Deželno društvo državnih pogodbenih uradnikov za Kranjsko v Ljubljani,** opozarja na zabavni večer, ki ga priredi danes v »Meščanski pivnici« na Sv. Petra cesti.

— **Cerele Franco-Illyrien** ima v sredo, dne 19. t. m. ob pol 9. zvečer v prostorih društva »Merkur« v Narodnem domu svoj občni zbor. Dnevni red: 1. Poročilo predsedništva; 2. tajniško poročilo; 3. blagajniško poročilo; 4. nove volitve; 5. slučajnosti. Po občnem zboru bo zabavni večer s petjem, deklamacijami itd. Odbor vabi k prav mnogobrojni udeležbi.

— **Slovensko planinsko društvo** razpošlje te dni vabila za planinski ples, ki se vrši dne 1. svečana; društveni člani zunaj Ljubljane dobe vabilo zaeno s Planinskim Vestnikom. Pristopen pa je planinski ples občno vsakomur — ako tudi slučajno posebnega vabila ne bi dobil — proti vstopnini 2 K. Na željo se dobe posebna vabila vsak čas pri odboru.

— **Ekscelencija leidejgmajster Oskar Potiorek** je dospel v sredo k inspiciranju v Ljubljano. Ob tej priliki je šolski komando enoletne šole 27. pešpolka zapovedal nositi prostovoljcem omenjenega polka takozvano »komisne« čepice, ki nikakor

ne odgovarjajo dostojnosti enoletnih prostovoljcev. Zakaj se kaj aličnega ne prigodi pri drugih polkih in zakaj bi ravno v Ljubljani morali izgledati prostovoljci v »predpisanih« čepicah kot kaki vojaški slugi?

— **Simon Gregorčičev** čitalnice v Vegovi ulici št. 2 je obiskalo od 1.—15. t. m. skupno 600 čitatelej. Povprečni obisk je znašal torej 40 oseb na dan. V čitalnici odda se več časopisov v podnaročbo. (»Slov. Narod«, »Slovenec«, »Edinost«, »Narodni Dnevnik« in dr.) Čitalnica je odprta, kakor že naznanjeno, v zimskem času, ob delavnih jutraj od 10.—12., popoldne od 2.—7., ob nedeljah in praznikih jutraj od 9.—12.

— **Vajenska skupina N. D. O.** priredi na Svečnico 2. februarja popoldne v areni Narodnega doma dobro naščitirano ljudsko gledališko igro »Divji izvce« na kar opozarjamo slavno občinstvo. Nastopi tudi prvič tamburaški zbor. — Odbor opozarja vse vajence, da se udeležijo sestanka, ki bo jutri ob pol 2. popoldne v novih prostorih nasproti glavne pošte, (stara vojaško oskrbovališče).

— **Zastopniki kranjskih gostilničarjev** so kupili Mengeško pivovarno (preje I. Stare) za okroglo 1 milijon kron.

— **Slovenskim lovecem!** V drugi polovici tekočega meseca izide prva številka slovenskega lovskega lista. Ime mu bo »Lovec«. List bo izhajal po enkrat na mesec in bo stal za celo leto 6 kron. Člani »Slovenskega lovskega društva« dobivali ga bodo brezplačno. List je namenjen lovecem vseh slovenskih pokrajin. Slovensko lovsko društvo, ki se je odločilo izdajati list in tako zapreti široko vrzel v našem strokovnem slovstvu, bi rado prvo številko svojega glasila poslalo vsem slovenskim lovecem na ogled, toda njih naslovi mu žal niso znani. Društvu ne preostaja druge poti, nego obrniti se potom časopisja na vse one, ki se zanimajo za list z vljudno prošnjo, sporočiti društvu svoj naslov, da se jim list pošlje na ogled. Naj tedaj noben lovec, ki čita te vrstice, in je našemu započetju naklonjen ne zamudi obvestiti nas, komu naj pošljemo prvo številko na ogled. Zadoštuje navadna dopisnica, ki jo je nasloviti na podpisano društvo. Naj vsakega slovenskega lovca pri tem vodi zavest, da se gre za celokupno stvar, iz katere se ob zadostni podpori razvije lahko nekaj lepega, koristnega in popolnega, ob nezadostnem zanimanju da pa ostane celo započetje mrtvorojeno dete. Uredništva slovenskih listov vljudno prosimo, naj nam prva prislokožijo na pomoč s tem, da ta oklice v svojih enjenih listih objavijo, oziroma ponatisnejo. Njim in vsem zavednim lovecem krepek lovski pozdrav. — Slovensko lovsko društvo.

— **Ptičji lov.** Če gre človek v Mestni lov, se ga mora polastiti nevolja, ko vidi na vseh koncih in krajih nastavljene veje z limanicami, in za vsakim ovinkom ptičjarja, ki preži na svoj plen, kakor divji maček. Nebroj kletk z različnimi ptičami pevkami, takozvanimi »vabljenci« priča, da mu je dobra vsaka ptica, in najsibio še tako koristna; nobene ni škoda. Najbolj seveda jim pa diše ptice pevke in sicer sameci; te razpošiljajo potem po celem svetu. Če se pa vjamejo vmes tudi samice, jih pa pomore, oskubajo in prodajo za cipe. Ni dolgo tega, ko je nek tukajšnji ptičar na ta način pomoril v enem dnevu 40 samice »čajzelecev« (čičkov) ter jih prodal za cipe. Drugi ptičar je zopet v enem dnevu polovil 20 slavčkov. Trgovina z živimi in mrtvimi ptičami se vrši pri nas torej kar na debelo. Temu barbarskemu početju pa se mora napraviti enkrat konec. Zato se obračamo do sl. mest. magistrata s prošnjo, naj se on usmili ubogih ptič in naj ne da nobenemu več licence za lovenje ptičev; sedanje ptičarje pa naj strogo nadzoruje in jim oistro zabije, katere ptice le imajo pravico loviti. Ako se to ne zgodi v najkrajšem času, bo naš krasni Mestni log imel samo še vrane in barabe.

— **Prvi slovenski pogrebni zavod Jos. Turka v Ljubljani** se je tekom svojega dveletnega delovanja tako obnesel, da zasluži, da nanj še posebno opozorimo. Ta zavod je priredil več pogrebov, ki so bili sijajni v vsakem oziru, tako pogreb narodnih mučnikov, pogreb dr. Ivana Milana Hribarja in zadnjič pogreb dr. Karla viteza Bleiweis-Trsteniškega. S prvim slovenskim pogrebim zavodom Jos. Turka se noben drugi zavod ne more primerjati ne glede opreme, ne glede vozov, ne glede konj in ne glede cen. Pogrebi, ki jih oskrbi Turkov zavod so brez dvoma najlepši in najcenejši. Zavod ima deset voz, med njimi imponentni voz, ki je bil odlikovan na praški razstavi in ki je tako lep, kakor so samo najlepši vozovi v velikih mestih. Tudi ima ta zavod modern voz za

otroške pogrebe, kar je v sanitarnem oziru gotovo znatna pridobitev. Prvi slovenski pogrebni zavod Jos. Turka je preskrbljen tudi s vsemi drugimi pogrebniimi potrebščinami tako, kakor noben drugi zavod, a kar pride pri smrtnih slučajih gotovo tudi v poštev, je to, da prireja pogrebe po izredno nizkih cenah. To je pač izredno dovolj, da priporočamo ta zavod slov. občinstvu kar najtopleješe.

— **Kamenite in betonske stopnice.** Ni je kmalu države, kjer bi bilo stavbinstvo tako drago, kakor v Avstriji. Kdor primerja cene, po katerih se je zidalo pred ljubljanskim potresom z današnjimi cenami, se bo kar za glavo prijel. Visoki davki, visoke mezde delavcev, visoke cene materiala, prispevki za bolniško in nezgodno zavarovanje — to je seveda tudi znatno podražilo vsako zidanje. Kdor dandanes zida, mora dobro kalkulirati in mora štediti na vseh koncih in krajih, da se mu stavba izplača. Napredek v tehniških strokah, je to v nekaterih ozirih tudi omogočil. Vajzen faktor pri vsaki stavbi so n. pr. stopnice. Pri teh se da že lep znesek prirediti. Kamenita stopnica iz navadnega kraskega kamna in narejene v običajnih dimenzijah, torej 14 do 15 cm široke in 30 do 33 cm velja profilirana, na sprednji strani in na glavni brušena in polirana 14 do 16 K. To je precej visoka vsota, ki pride precej v poštev, posebno pri večji stavbi. Koliko cenejšje pa so nasproti kamenitim stopnicam betonske stopnice. Te veljajo pri enakih dimenzijah, profilirane, brušene in polirane samo od 6 do 7 K. Kamnite stopnice so torej več kot še enkrat tako drage, kakor betonske, ne glede na to, da so betonske stopnice trpežnejše in navadno skrbneje izdelane od kamenitih. Razloček med kamenitimi in betonskimi stopnicami je torej prav znaten in je naravno, da daje občinstvo prednost betonskim stopnicam, posebno če so tako solidno, lepo in skrbno izdelane, kakor stopnice iz »Kranjske betonske tvornice Tribuč & Ko. v Ljubljani.«

— **V Kolinski tovarni** instaliranje strojev tako hitro napreduje, da se kmalu začne z izdelovanjem kavine primise v polnem obsegu. Te dni se prične tudi z instaliranjem električne razsvetljave, ki jo bo proizvajala tovarna sama. Spomladi se začne z ometavanjem poslopja odzunaj in v maju bo že vse gotovo, če bo le vreme ugodno.

— **Prostovoljno gasilno društvo Vič-Glinca** priredi v nedeljo, 16. t. m. običajno predpustno plesno veselico v velikem salonu gosp. I. Balijske (prej Traun) na Glincah, katere čisti dobček je namenjen požarnemu skladu za obbolele gasilce. Pri veselici svira sekstet na lok. Začetek ob pol 8. zvečer; vstopnina 30 v za osebo. Kakor vsako leto, tako se bode tudi letos odbor potrudil, da bode imelo slavno občinstvo dovolj nepriljene zabave. Ker bo tudi za potrebo dobro in ceno preskrbljeno, dovoljuje si odbor vabiti vse prijatelje in podpornike tega koristnega društva najvljudneje k udeležbi.

— **Vojaško veteransko podporno društvo v Mostah** priredi v sredo, 2. februarja veselico v gostilniških prostorih gosp. Antona Prusnika, pri znani stari gostilni p. d. »pri Debelaku« v Novem Vodmatu. Začetek ob 3. pop. Vstopnina 30 vin., člani in podporni člani so vstopnine prosti. Ker je čisti dohodek namenjen v prid bolniški blagajni, se preplačila in dobitki hvaležno sprejemajo.

— **Telovadno društvo »Sokol«** za Litijo-Smarino priredi svoj 1. plesni venček v soboto, dne 5. svečana t. l. v gossilniških prostorih g. Oblak-Lajovic v Litiji. Pričetek ob 8. uri zvečer. Pri plesu svira orkester iz Celja. Vstopnina za telovadce 1 K, za druge osebe 2 K. Vsakojaki prebitek pripade društveni blagajni. Vabila se bodo pravočasno razpošiljala, oprosti pa naj se, če bi pri velikem delu v zmoči kdo istega ne prejel, prihiiti naj zbog zmote na veselico.

— **Podružnica »Družbe sv. Cirila in Metoda«** za Zatičino, Vlanje goro, Krko in St. Vid ima v nedeljo, 23. t. m. v gostilni »Hrast« poleg kolodvora Zatičina ob 2. pop. izreden občni zbor. Ob pol 4. bo ravno tam veselica z govorom in igro »Čitalnica pri branjevki«. Prijatelji družbe so presrčno dobrodošli.

— **Telovadno društvo »Sokol«** na Javorniku priredi v nedeljo, 16. prosinca, plesno veselico v prostorih Josipa Hkavca. Začetek ob 7. uri zvečer. Na lepaki je, da pri veselici sodeluje Jeseniški tamburaški zbor, kar ne odgovarja resnici, ampak bode sodelovala godba na lok. K obilni udeležbi vabi odbor.

— **Logaški samol** prirede tudi letos svoj običajni ples in sicer se vrši leta v nedeljo, dne 23. januarja t. l. v prostorih hotela Kramar v Dol. Logatcu.

— **Vipavska narodna čitalnica v Vipavi** ima svoj redni občni zbor v soboto, 22. prosinca 1910, ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih.

Proti vseslovenskemu zločinu v Celju že sedaj hujša na vse kripje tamonjska „Deutsche Wacht“, a to na način, kakršen je mogoče le pri listu, ki si je glede ščunjanja pridobil že vsekakor prvi rekord. Upamo, da vlada še pravočasno ukrene pravo, ter razne bandite v mestu in okolici spravi na varno; po em se ni bati nič zlega. Pravi celjski Nemci to sami srčno žele.

Mesto distriktnega zdravnika na Vranskem (Spod. Štajer.) bo v kratkem razpisano. Opozorimo na to gospode slovenske zdravnike.

Imenovanje. Za vinarskega pristava pri c. kr. namestniku štajerski imenovan je g. Jakob Žnidarič, doslej kmetijski pomo alni učitelj v Voloski na Primorskem.

Štajerski Nemci še nimajo dosti meščanskih šol. Zdaj hočejo še deško in dekleško meščansko šolo (Doppelbürgerschule) v Mürzschlagu. — Res nenasitljiv, ta štajerski Seppi!

Z regulacijo plač štajerskemu učiteljskemu spet ne bode nič. Že jeseni smo rekli, ako se začneja z anketami, potem že slabo kaže. Res se je zdaj zadevno uravnava učiteljskih plač sprejela v ta namen po poslancu učitelju Otterju nasvetovana anketa. Liberalna večina štajerskega deželnega zbora, kateri pripada tudi učitelj Otter, je pro forma morala nekaj storiti — ut aliquid fecisse videatur —, a to je pa menda tudi vse. — Sledilo bo par sej, kjer se bo razpravljalo o dirutnem finančnem položaju dežele etc. in h koncu koncev se bode učiteljsko spet „poirostalo“ na — boljše čase; saj se je že pošteno navadilo stradati, naj strada še dalje... Res, nobel dežela, ta Štajerska! —

Izdelovalec 5 kronskih kosov. Dne 11. t. m. je prišel v gostilno Iv. Horvata v Cvetkovcih na Štajerskem l. 1868. rojeni, v Studenec pri Krškem pristojni Anton Stojš. Kupil je dve smodki, kateri je hotel plačati s ponarejenim 5 kronskim kosom. Gosliničar je pa spoznal falzifikat, nakar jo je Stojš popihal. Orožniki so ga pa ujeli ter izročili sodnji v Ormožu. Stojš je bil radi ponarejanja denarja pred štirimi leti obsojen pri okrožnem sodišču v Novem mestu na dve leti ječe.

Nemški „akademiki“. Nemški tehnik v Gradcu so priredili v tork veliko nemško akademiko veselico. Nemški akademiki in druga odlična nemška gospoda so na ti veselici spravili vase toliko alkohola, da so bili do nezvesti nadelani. Ko so prišli v sredo zjutraj iz hiše zabave, so se najprej stegli med seboj. Pri tepežu so inženirju Rainerju iz Beljaka odtrgali polovico hlačnice. Nadlegovali in psovali so mimoidoče ljudi, zlasti ženske. V Sackstrasse so vrgli neko dekle na tla. Morala je poseči vmes policija, ki je najhujšega „akademika“ artovala. Vsled tega so ostali „akademiki“ napadli osamljenega stravnika, ki se je moral braniti z golo sabljo. Ti nemški akademiki so res „cvet svojega naroda.“

Velika veda. Soča je vsled toplega vremena zopet narasla. Most pri Zagradu so zaprli.

Iz Opatije se nam piše: Poštna direkcija je nakazala nekaterim uradnikom optatske pošte 200 kron letne odškodnine, a to samo nekaterim, takozvanim državnim uradnikom. Zakaj da slava direkcija dela izjemo pri podčlavljanju remuneracij, je vendar čudno, saj menda občutijo draginjo vsi. Da vlada tu strašna draginja in da je življenje vsled take draginje nezno, to menda slava direkcija ne ve, kajti drugače bi se pač malo bolj pobrigala za svoje uradnike. Upamo, da se bodo te vrstice upoštevale na pristojnem mestu, in da se nakaže vsem uradnikom letna draginjska odškodnina, ter prosimo naše državne poslance, naj se zavzamejo za poštne tipine v Opatiji, saj se itak le za — svojece.

I. redni občni zbor »Društva jugoslovanskih železniških uradnikov« se vrši dne 16. t. m. ob 3. popoldne v hotelu »Balkan« v Trstu s temle dnevnim redom: 1. Predsednikov nagovor; 2. tajniško poročilo; 3. blagajnikovo poročilo; 4. poročilo računskih preglednikov; 5. volitev odbora; 6. slučajnosti. Tovarishi, udeležite se polnoštevilno občnega zbora! — Zvečer se pa vrši istotam družabni večer, na katerega uljudno vabimo vse tovariše, prijatelje in znance. — Osrednji odbor »D. i. ž. u. z.«

Bančni uradnik — goljuf. V ponedeljek so v Trstu aretirali bančnega uradnika tržaške filijalke kreditnega zavoda Edvarda Lupetina, ker je obdolžen, da je ponaredil pisimo s podpisom tržke Rossi in Segre ter dvignil po tretji osebi na ta goljufiv način znesek 5780 K na ime tržke Felice Dominig, katere posednja pa niti ne obstoji. Pri zaprtem Lupetinu so našli znesek 2100 kron v zaprtem ovitku, ki pa pravi, da mu ga je utaknil v žep nek njegov prijatelj. Na Lupetina pada tudi sum pred nekaj meseci na isti način

in isto trdilo za 9000 K ogoljufano svoto. Tedaj je bil zaprt in iz službe odpuščen nek drugi bančni uradnik, katerega je pa moralo sodišče izpustiti, ker preiskava njegove krivde ni dognala. Sedaj je tudi glede tega zneska uvedena proti Lupetinu sodna preiskava.

Zasačena ponarejevalca vina. Leta 1907 sta se naselila v Trstu brata Fioretto in Matteo Pinzan iz Vodnjana v Istri ter pričela vršiti vinsko trgovino, in sicer sta odprla v ulici Capitelli dve vinski kleti, kjer sta točila vino za došle goste, kakor tudi prodajala preko ulice in pošiljala raznim družinam. Zadnje dni je nekdo omenjena brata ovadil, da ne prodajata pristnega, temveč ponarejeno vino. — Pristojna oblast se je hotela o tem prepričati in je v sredo na četrtek ponoči, ko sta brata Pinzan zaprla svoji »oštariji«, zastražila isti po finančnih stražnikih in policajih. — Zjutraj so pa na vse zgodaj odprli stanovanje omenjenih in oba lokala, kjer so res našli raznih tvarin in ekstraktov, s katerimi sta ponarejala oziroma producirala vino in ga potem prodajala za pristno. — Oblast je zaplenila vse produktivne tvarine in jih zapečatila. Upamo, da bo pristojna oblast ponela Italijana Pinzana, da so take vrste lumparije strogo prepovedane. Kakor poroča »Piccolo«, sta bila omenjena lokala vedno dobro obiskana po »vinskih brateh« in Pinzan sta imela vedno dovolj odjemalcev ter pošiljala svoje »vino« družinam na dom. Pripomniti pa moramo, da se je to godilo v — tržaškem starem mestu, kjer ta mošnji stanovalci ne znajo prav nič ločiti pravo od ponarejenega, kaj je zdravo in kaj škodljivo, temveč se prepričani, da je najboljša ono, ki najpoprej — upijani.

Italijani proti Slovincem v furlanskem Tržicu na Primorskem. Pišejo nam: V furlanskem Tržicu (Monfalcone) stanujoči Slovinci so ustanovili — kar je pri današnjem napredku samoočelne umevno in hvale vredno — svoje »pevsko in bralno društvo«. Slovincem je namreč v Tržicu toliko stvelilo, da že prav lahko prireajo svoje zabave, pri čemer se posebno še računa na bližnji Devin in tudi na Nabrežino, seveda je pa v to potrebno v prvi vrsti pevskega zbora in društva. In ker nameravajo tržiški Slovinci res prirediti v tem predpustu svojo zabavo in ples v restavraciji »Internationale«, je pokoncu vsi italijanski »Izrael« in vodilni laški list vpije, da se mora preprečiti slovenska provokacija. — Vse naj se postavi po robu slovenski propagandi in agitaciji, ki hoče zanesti v Tržicu nemir in — dvojezičnost. — »In to takoj — vzklika »Piccolo« — ker drugače bo prepozno! In ko bo enkrat prepozno, bodo morali Tržičani drago plačati tu svojo malomarnost, ki so jo na škodo svoje hiše zakrivilili... — Nas seveda prav iz srca veselimo napredovanje tržiških Slovincem.

Elektro-radiograf „Ideal“ poleg pošte ima od sobote, dne 15. do torka, dne 18. januarja 1910 sledeči spored: Na morju. (Po naravi.) Vstajenje. (Drama po romanu grofa Leva Tolstega. Umetniška projekcija. Glavne vloge predstavljajo pariški umetniki gospica Nad. Roch. in g. Dumeni. V Egiptu od zore do mraka. (Po naravi.) V prvem nadstropju na levo. (Komično.)

Kinematograf „Pathe“ ima od sobote, dne 15. do torka, dne 18. januarja sledeči spored: Skrij se v omario! (Komično.) Tragična ura. (Drama.) Stoletnica Hudsona-Fultona. (Naravni posnetek.) Prizori iz francoske revolucije. (Drama.) Luka posetnik. (Komično.)

Posipajte hodnike in pešpota! Ker se je ponoči zjasnilo in se napravila zelo polzka poledica, nastala je nevarnost za občinstvo. Nekaj manj pomembnih nezdog se je danes zjutraj že tudi zgodilo. Hišni gospodarji ali njih namestniki so torej nujno pozivljejo, naj brez odlaga posipljejo s peskom hodnike in pešpota pred svojimi posestvi. Posipavati pa je treba hodnike ne samo zjutraj, ampak vselej takrat, kadar se napravi poledica.

Vlom v poštni urad. V noči na 10. t. m. je bilo vlomljeno v poštni urad v Prestraneku in ukradenega 52 K 73 v denarja, štiri uradni pečeti, šest poštohranilničnih knjižic, 28 denarnih nakaznic, 4 kg jabolk, škarje, svinčnik, in ena srajca. Sumljiva sta dva moška srednje starosti, v slabi svitlorjavi obleki, katerih eden je nosil klobuk, drugi pa sportno čepico.

Mestno drsališče pod Tivoli-jem se je otvorilo s današnjim dnem. Cene za drsanje so iste, kakor lani. Letne vstopnice se dobivajo pri mestni blagajni in pri hišniku na drsališču, dnevne vstopnice pa pri blagajni na drsališču.

Vlom. Na Erjavčevi cesti je predvčerajšnjim vlomil neznan storilec v skladišče spediterja Frana Rojca in odprl z dietom dvema hlapcema kovčega — ima pokradel več obleke.

S našim samim K tej ponedeljkovi noči, da je bil Martin Polanšek v Tržicu z nožem težko ranjen, se nam še poroča, da je Polanšek tretji dan v tukajšnji deželni bolnišnici umrl.

Delavsko gibanje. Včeraj se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 19 Slovincem in 22 Hrvatov.

Izgubljeni in najdeni. Posestnica Apolonija Jakopičeva je izgubila zeleno konjsko odejo vredno 6 K. — Mestni delavec Matevž Gregorič je našel žepni nož. Sikarski mojster Anton Petek je našel listino z dvema bankovcema po 10 K.

Staroznane restavracije „Bavarski dvor“ na Dunajski cesti v Ljubljani, ki jo je doslej imel v najemu zagrižen kočevr, je prevzel sedaj g. Stefan Bergant, bivši gostilničar „Jugoslovanskega hrama“ v Gosposki ulici. Na razpolago ima tudi obširen vrt. Ker je g. Bergant zaveden narodnjak, bodi njegova gostilna toplo priporočena.

Novo trgovino s papirjem, galanterijo in šolskimi potrebščinami je otvorila na Sv. Petra cesti gđ. M. Tičar, domačinka. Priporočamo njeno trgovino najtopleje cenj. občinstvu in opozarjamo na današnji inserat.

Uradne vesti. Dne 27. jan. 1910. bo pri okrajni sodnji v Novem mestu dražba zemljišča vl. št. 23 kat. obč. Gotna vas. Zemljišče je cenjeno 8719 kron, pritliklina 65 K. Najmanjši ponudek znaša 5856 K.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva »Merkur« v Ljubljani. Sprejmejo se: 4 knjigovodje, 1 kontorist, 2 poslovodji, 12 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika železninske stroke, 1 pomočnik nanufakturne stroke, 3 pomočniki pekerijske stroke, 1 pomočnik ganterijske stroke, 1 potnik, 2 učence, 1 blagajničarki, 2 kontoristinj, 1 prodajalk. Službe iščejo: 2 knjigovodji, 2 kontorista, 1 poslov., 22 pomočne stroke, 3 pom. železn. stroje, 2 pomočnika nanufakturne stroke, 10 pomočnikov pekerijske stroke, 5 kontoristinj, 7 blagajničark, 15 prodajalk. Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Drobne novice.

* **Obšel se je** v Žižkovu pri Pragi 30letni katehet na tamonjski ljudski šoli, Stanislav Gartner.

* **Iz ljubosumnosti** je streljal v Berolinu 39letni dr. Alfred Neuhaus na 17letno šiviljo Marjeto Kusek, kakar je ustrelil samega sebe.

* **Izposojevalnica radija** v Londonu bodo v kratkem ustanovili radijevo banko, kjer bodo posojali učnjakom in zdravnikom proti odškodnini radij.

* **Splošno ljudsko štetje v Bosni.** Bosanska vlada je odredila, da se ima letos izvršiti splošno ljudsko štetje v deželi. Zadnje ljudsko štetje je bilo pred 15 leti. S štetjem prično 15. aprila.

* **Ponarejalce avstrijskih bankovcev** so zaprli v Londonu in sicer ugrska podanika, nekoga Petek-a in inženirja Albrehta. Glavni krivce bivši budimpeštanski odvetnik Zoltan Tokacs je pobegnili.

* **Iz masčevanja** je streljal krojaški pomočnik Soukup na dunajškega profesorja in zdravnika za nesne bolezni, dr. Alexandra, ne da bi ga zadel. Soukup je tožil zdravnika za odškodnino radi neke operacije. Ker je bila tožba zavržena, se je hotel masčevati.

* **Velik požar v Londonu.** V predmestju Kilburnu je v hiši sukarske tržke Evans vsled eksplozije svetilke izbruhnil velik požar, ki je celo obširno prodajalno popolnoma uničil. Škoda znaša več milijonov. Ponesrečil ni nikdo, ker ima hiša zelo mnogo izhodov.

* **Molitev, ki je prinesla škodo.** Mesar Danzig je doživel v vlaku med vožnjo iz Prage v Krakov nezgodo. Ranjenec je tožil želez. upravo za 14.000 K odškodnine, ki bi jo tudi dobil, da se niso našle priče, ki so potrdile, da je mesar ponesrečil le zato, ker je med vožnjo vstal ter molil.

Razne stvari.

* **Proces Janine Borowske,** ki je dne 12. t. m. prišel v Krakov, vzbuja skoro po celem svetu živo zanimanje. Borowska je obtožena radi zločina umora, ki ga je izvršila na svojem odvetniku dr. Lewickem. Ta odvetnik jo je svojčas zastopal, ko je tožila urednika socialističnega lista »Naprzod« radi žaljenja časti. Borowska pravi, da je nedolžna in da se je advokat sam ustrelil. Obtožnica pravi, da je to nemogoče, ker ni za to najti nobenih vzrokov. Čitanje obtožnice je trajalo celo uro; nato je pričelo zasliševanje obtoženke. Predsednik je med govorom Borowsko

konstatiral, da je pred preiskovalnim sodnikom govorila drugače. Borowska se je tako razburila, da so morali poklicati zdravnika. — Cel proces je ravnotako poln dramatičnih efektov kakor svojčas proces gospe Steinhelove v Parizu.

* **Zenske na viših šolah.** — V tekočem zimskem semestru se je vpisalo v nemške visoke šole 1856 žensk. V zadnjem semestru je bilo vpisanih 1432, v lanskem zimskem pa 1108. Letos se je v Berolinu vpisalo v visoke šole 638 žensk, v Monakovem 183, v Göttingenu 160, v Heidelbergu 142, v Bonnu 135, v Freiburgu 86, v Vratislavi 84, v Lipskem 59, v Greifswaldu 49, v Münsteru 47, v Kraljevcu 46, v Marburgu 28, v Halle 27, v Jeni 24, v Tübingenu 23, v Erlanganu 19, v Kielu 18, v Würzburgu 10, v Rostoku 3. — Žensk hospitantinj je vpisanih letos 1928, v poletnem semestru le 1168, a minolega leta 1772. Skupno torej je na nemških visokih šolah hospitantinj in rednih slušateljic 3784, dočim jih je bilo v poletnem semestru 2600, minolo zimo 2880.

* **Madžarska ljubezen do Bosne.** Skoraj samega veselja so poskakovali Bosanci, ko so jih posetili pred meseci člani budimpeštanske trgovske in obrtne zbornice. Kaj vse so jim obljubovali »madžarski brati« pri ruini kapljice vina in šampanjcu! Kako bodo dvignili gospodarski in politični ugled doslej zapuščene Hercegovine! Komaj pa so Madžari prišli od obiska domov, so že pokazali, kako oni umejo gospodarsko povzdigo anektiranih dežel. Naredili so za uvoz bosanskega premoga tako visoko tarifo, da mu je pot na Ogrsko, Hrvaško in Slavonijo popolnoma zaprta! S takimi odredbami se bo res neznanansko dvignilo blagostanje najnovejših avstrijskih dežel! Bosanci naj bodo zadovoljni, da jim je bila usoda tako mi'a!

* **Za franke.** Iz ravnoizdane katoliške statistike je razvidno, da je obiskalo v zadnjih desetih letih lurdsko čudodelno jama in katoliške bolnišnice v Lurdu 3049 zdravnikov in 53.985 bolnikov na 2886 posebnih romarskih vlakih. Samo v minulem letu se je pripeljalo na 602 vlakih krog 10.000 bolnikov, v »čudodelni« vodi se je kopalo 131.261 romarjev. Dohodki, ki jih je imela mestna uprava od tujece, so znašali v zadnjem letu nad 135.000 frankov. Pošta je prodala za 110.000 frankov več poštih vrednot kakor lansko leto. Dohodki železnice so bili leta 1909 za 26.729.425 frankov višji nego prejšnje leto. Iz različnih podatkov je razvidno, da so lansko leto pustili romarji na Francoskem 50 do 60 milijonov frankov. Kake ogromne dobičke daje pobožno ljudstvo francoskim brezvercem, priča v decembru izdani duhovski list »Lourdes-Rosen«, ki prinaša iz Lurda sledeče poročilo »G. Welter-Lages je prodal svojo trgovino z devocijalijami (molki, podobice itd.), znano pod trdko »Pri katoliški alijanci«, trgovski družbi, katere družabnik je znani lurdski Zid Gaston Weil. Walter je imel od svoje trgovine vsako leto okroglo 221.660 frankov dobička, in nova družba obeta svojim akcijonarjem 20 do 30 odstotno dividendo. Lurdski romarji se opozarjajo, da podjetje ne zasluži nikakega zaupanja.« Gaston Weil bo najbrž kljub temu bojkotnemu pozivu vlekel svoje dividende.

Veliki pustni korso

Telefonska in brzojavna poročila.

Češki namestnik na Dunaju. Dunaj, 15. januarja. Češki namestnik grof Coudenhove je dospel danes semkaj. Njegov prihod je v zvezi s sklicanjem češkega deželnega zbora.

Združitev vseh jugoslovanskih poslancev.

Dunaj, 15. januarja. Vest, da se seluje na združitve klerikalnega »Slovenskega kluba« in »Zveze južnih Slovanov« v en klub je resnična. Vendar pa je skoro izključeno, da bi e posrečila ta združitve, ker za stvar niso prav nič navdušeni dalmatinski poslanci, predvsem dr. Trešić, dr. Baljak in Bjeladinović.

Ogrska kriza.

Budimpešta, 15. januarja. Grof Khuen - Hedervary odpotuje danes

zvečer na Dunaj ne glede na to, ali bo kabinet že definitivno sestavljen ali ne.

Budimpešta, 15. januarja. Pogajanja radi fuzije med Justhovo in Kossuthovo stranko se nadaljujejo in nadejati se je, da bodo imela uspeh. Posredovalec med obema kriloma je znani Geza Polonyi.

Budimpešta, 15. januarja. Kandidat za ministrstvo notranjih del, Szekely, se je izrazil, da je pristal splošno in enake volilne pravice toda brez pluralnega sistema.

Nemški konzulati v Sibiriji. Berlin, 15. januarja. Nemška vlada je sklenila, osnovati svoje konzulate v Irkutsku, v Tomsku in v Harbinu na Daljnem Vztoku.

Obsedno stanje na Finskem.

Petrograd, 15. januarja. Večja četa revolucionarjev je ponoči streljala na kozaško kasarno. Nato je bilo vojaštvo konsignirano. Generalni guverner grozi z uvedbo obsednega stanja.

Proces proti Borowski.

Krakov, 15. januarja. Danes se je nadaljevala obravnava v procesu proti Janini Borowski. Med obravnavo se je obtoženka onesvestila. Razpravo so morali prekiniti za poldrugo uro.

Kralj Edvard v Sredozemskem morju.

Rim, 15. januarja. Angleški kralj Edvard namerava meseca aprila prirediti izlet v Sredozemsko morje in sicer na krovu svoje jahte »Viktorija and Albert«. Obiskal bo med drugim Neapelj in Atene.

Potovanje srbskih poslancev.

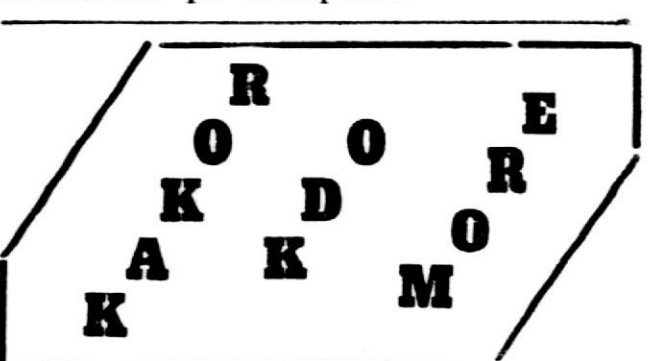
Belgrad, 15. januarja. Kakor smo poročevali, so poslanci narodne skupščine odložili svoje potovanje v zapadno Evropo na ugodnejši čas na spomlad. Ljubljano baje posetijo na vsak način, če bodo pa ostali tudi v Zagrebu, je zelo dvomljivo, največ pa bo to odvisno od političnih razmer.

Slovanska konferenca v Sofiji.

Sofija, 15. januarja. »Slavjansko to društvo« je dobilo oficialno obvestilo, da se vrši vseslovanska konferenca v Sofiji začetkoma meseca junija. Obenem je tudi izveščeno, da se istočasno vrši v Sofiji kongres vseh slovanskih časnikarjev. Na čelu pripravljalnih odborov je vseučiliški profesor S. S. Bobčev.

Volitve na Angleškem.

London, 15. januarja. Danes so se pričele volitve v parlament. Priprave za volitve so bile še sinoči v polnem tiru. Posamni politiki so prirejali shode kar na ulicah. V angleški zgodovini se je zgodilo prvič, da je dala vlada priobčiti svoje volilne manifeste po časopisih.

Poslano.*)

Častno občanstvo se v železnih podeljuje proti plačilu 100 do 150 K brez vsakih drugih zaslug. Prednost imajo klerikalci. Natančnejše informacije, kako se dobi to čast, daje gospod profesor Jarc v Ljubljani.

Več občanov.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 11. januarja: Jožefa Novak, skladiščnega paznika vdova, 74 let, Konjušna ulica 3.

Dne 12. januarja: Marija Bakar, delavčeva vdova, 73 let, Karlovska cesta 3. — Marija Janczič, gostija, 92 let, Jaljeva ul. 2.

Dne 13. januarja: Ana Geršič, zasebnica, 58 let, Radečkova cesta 11. — Josip Kumer, delavec, 53 let, Hradečkova vas 20. — Ivan Pozaršek, gostič, 79 let, Karlovska zemlja 47. — Antonija Dolenc, posestnica, 75 let, Cerkevna ulica 7. — Karolina Smrekar, delavčeva hči, 2 in pol mes., Hradečkova vas 26.

V deželni bolnici:

Dne 12. januarja: Pavla Svete, posestnikova hči, 3 mes. — Pavla Hönigman, trgovčeva hči, 1 dan. — Ana Sušin, šivilja, 23 let. — Marija Tavželj, delavka, 27 let. — Apolonija Kovač, delavka, 71 let.

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 14. januarja 1910.

Termin.
Jšenica za april 1910 . . . za 50 kg 11-98
Pš za april 1910 . . . za 50 kg 9-95
Kuruza za maj 1910 . . . za 50 kg 6-74
Oves za april 1910 . . . za 50 kg 7-65

Efektiv.
5 vin. ceneje.

Vzemite si, ako imate nahod in ste hripavi, zaslezeni ter težko d hane, Fellerjev fluid z znamko »Eksfluid«. Mi sami smo se prepričali pri bolečinah v prsih, vratu itd. o njegovem dravilnem, kašelj blažilem, osvežujočem učinku. Tucati na poskušajo 5 kron, 2 tucata 8 kron 60 vinarjev franko. Iščete ga samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elain trg 233 na Hrvaškem

Zahvala.

Najskrenejšo zahvalo izrekamo vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem za obisk in tolažbo med boleznijo
našega nepozabnega soproga, očeta,
brata in strica, gospoda

Leopolda Armiča

nadučitelja in šol. vodje III. m. d. U. ž.

Zahvaljujemo se tudi vsem darovalcem
krasnih vencev in preč. duhovščini.
Posebno zahvalo pa še izrekamo pev-
skemu zboru učiteljskih in učeniških
nagrobnic in nje vodi g. Fr. Maroltu.
Najtoplejša zahvala za zadnje spre-
stvo velerodnemu županu gosp. Ivanu
Hribarju, g. vladn. svetniku in ravnat-
elju Junowiczu, vsem velec. gg. uč-
teljem in profesorjem, ter vsemu mno-
goštevilnemu spremstvu rajnika k več-
nemu počitku.

Ljubljana, 15. januarja 1910.

Zalujoča rodbina Armič.

Dva krojaška pomočnika

za veliko delo sprejme takoj Fran
Štr. se v Ložu.

Pekarija

se takoj odda na Tržaški cesti št. 4
v Ljubljani.

Trgovina z mlekom

popolnoma urejena, dnevnega prometa
700 litrov, se za 6000 K prodaja.

Dopisi pod „A. M. 1910“ na
anonimno ekspedicijski Jon. Heubergers,
Gräde, Herrengasse 1.

Električni

motor

se prodaja.

A. K. ČIKS, Radeškega cesta št. 16.

0 dostojnosti

Sestavljen

Edvin Rozman,

konces. učitelj plesa.

Cona 70 vin, s pošto 80 vin.

Ta knjižica obsega vsa potrebna navo-
dila, kako se je vesti v spodobni družbi.
Brez dobrih manir ni nikomur mogoče izha-
jati; človek je smešen in preziran. Obleka
sama ne stori človeka, treba se je tudi obna-
šati, kakor je navada med olikanimi ljudmi.
Iz knjige „0 dostojnosti“ posameznik lahko
vsako polbrebnih naukov za primerno ve-
denje v vseh slučajih življenja.

Knjiga se dobiva v

„Narodni knjigarni“

v Ljubljani,

Prešernova ulica št. 7.

Oznanilo.

Semenj bode v Sežani

v ponedeljek, dne 24. januarja (po sv. Antonu).

Županstvo v Sežani.

Župan:

F. Štolfa.

Poziv dedičev

katerih bivališče je sodišču neznan.

Spodaj podpisana sodnija naznanja, da je dne 23. septembra 1909
umrla v Skalab. učiteljica **Ana Pohl**, ki je zapustila poslednjo voljo z dne
20. julija 1909.

Bivališče sledečih postavnih dedičev je sodniji neznan:

1. nedoletne **Helene Artnik**, neznan kje na Nemškem;
2. **Franca Pohl**, roduka pa na Nemškem (Westfalen).

Za te dve osebi se je postavil kuratorjem **Mihael Koren**, posestnik
v Podgori. Imenovana se pozivata, da v enem letu od spodaj navedenega dne
naznana svoje bivališče in svoje dedinske izjave, drugače se bo obravnavalo
s kuratorjem in pri-toječa dediščina položila na sodnijo.

C. kr. okrajna sodnija v Šoštanju, oddelek I.,

dne 10. januarja 1910.

Zahvala.

Podpisano društvo izreka mest-
nemu županu, h. g. v. rodemu gospodu
Alojziju Zidarščaku v Ložu za ve-
likodušno dar 100 krun najskrenejšo
zahvalo.

Mečevalsko društvo v Ložu na Krzajskem.

Uradno dovoljena, že 15 let obsto-
joča najstarejša ljubljanska
posredovalnica stanovanj in služeb

G. Flux

Gospodsk. ulica št. 6,

isto najino: nekaj finejših kuharic za Reko,
Gorico, Pulj, Italijo, Dalmacijo, Ljubljano.
Dobra plača, več boljših hiš, blagajni-
čark, natakaric, bone na Ogrski, hotel-
ske sobarice za Trst, spretno natakarice
(Extramädchen) za velik hotel, hišnega oskrb-
nika brez otrok za veliko stanovanjsko hišo v
Ljubljani itd. itd.

Vestna in kolikor možno hitra postrežba
zagotovljena.

Zunanjim dopisom je priložiti znamko za odgovor.
Prosi se za natančni naslov.

Velika razprodaja!
4 pari čevljev
za rano 6 K 75 vin.

Ker je več velikih trgovc. ustavilo plačila,
so mi poverili, da velik oddelek čevljev še
daleč pod izdelovalnimi stroški spravim v
denar. Prodajam vsakomur par moških in par
ženskih čevljev iz črnega ali rjavega usnja s
kapicami, za zavezovanje, z močno zbitimi us-
njenimi podplati, najnovejšo obliko, dalje par
moških in par ženskih modnih čevljev, vele-
elegantnih, ličnih in lahkih. Vsi 4 pari za samo
6 K 75 vin. Za naročitev zadostuje dolgost.
Po povzetju razpošilja razpošiljanje čevljev
A. Golb, Krakov št. 332.

Zamena dovoljena ali denar nazaj, riziko torej
izključen.

Razglednice

umetniške,

in

pokrajinske

se dobe vedno

v veliki izbiri v

„Narodni knjigarni“

Prešernova ulica 7.

stanovanj

V novo zgrajeni hiši v Ilirski ulici
št. 29 se odda za majev termin več

z vrhom in pritlikami. 78
Vpraš. se pri gospodini v Slem-
škovi ulici št. 23, levo.

Preklic.

Spodaj podpisana preklicujem svojo
žalitev zoper g. L. Grafičarja, hišn.
posrednika na Karlovski cesti št. 6 in
izjavljam, da je neresnična.

196
V Ljubljani, 14. prosinca 1910.

Josipina Zupančič.

Razpošiljam kolesa

za štiri tedne na
poskušajo in
vpogled prob
povzetja. Posa-
mezni deli koles
čudovito poceni
in dobri

Ilustrovani cenovniki poštne proste.
Franc Dušek
Izvalica koles, Opotovo št. 80, ob dr.
Kranjskega.

Resna ženitna ponudba.

Trgovec v 31. letu starosti, z
dobro idočo trgovino v primorskem
mestu, se želi takoj poročiti z marljivo
gospodnično, (mlada vdova ni izklju-
čena), ki bi premogla nad 8000 kron.

Resne ponudbe naj se pošiljajo
s fotografij, upravičeno »Slovenskega
Naroda« pod »št. 130 B«. Jamči se
diskretnost. Sh. se takoj po prejemu
z odgovorom vrnejo.

205

Pozor!

V gostilni pri Kreutzerju
na Marija Terezije cesti št. 8

vsako nedeljo

PLESNI VENČEK.

Za obilen obisk se priporoča
gostilničarka.

88

Gostilna

dobre ideje, se vzame v najem.

eventualno se tudi kupi.

Ponudbe na upravnishvo »Slov

Naroda.« 197

Revmatizem,

protin, ischias. Nervoznim 4511

rad pismeno zastopj sporočim, kako sem

se rešil mukepolnega trpljenja.

Karel Bader, Illertissen, Bavarsko

Gostilničarji in društva, kateri za

mal. odškodno. potrebujejo

dobro godbo

naj se glasijo v gostilni „pri Mostu“.

Novi Vodmat št. 16

F. Vodišek

lastnik prve godbene koncertje na

Kranjskom. 81

Za večjo trgovino z mišanim blagom

na deželi se išče

trgovski pomočnik

dobra moč, več posebno manufakture.

Ponudbe z navedbo zahtev in

referenc naj se pošljejo na trdsko

Slavoj Jenko, Podgrad-Istra. 154

Uradniško branilno društvo

Gräde, Herrengasse 7, II. nadstr.

Osebn. kredit in posojila za raniranje
uradnikom, profesorjem, učiteljem, umi-
rovljenecem itd. pod najugodnejšimi pogoji
eventualno tudi brez porokov proti enkrat-
nemu poročitvenemu prispevku. Nikakih
predstojkov. Prospekte in poasnila daje za

Kranjsko: 4845

J. Kosem, Ljubljana,

Krakovski nasip št. 22

Za 1. maj se išče

stanovanje

s tremi sobami, kabinetom, kopalne

sobo in pritlikami.

Ponudbe na upravnishvo »Sloven-
skega Naroda«.

196

206

Razglas.

Zaradi oddaje

Jedilno in namizno orodje

Priznano najboljšo postrežbo.

Kajlepte oblike. Kompletne
namizne in kavarne ter za pensione, me-
nate i. t. d.
C. in kr. dvorni dobavitelj
CHRISTOFLE & Cie
Dunaj 1, Opernring št. 5.
(Heinrichshof).

Ilustrovani cenovnik zastopj.

Po vseh mestih zastopniki-prodajalci.

Za jamstvo pri tnosti n. sijo vsi izdelki po-
leg stoječo tvorniško znamko in polno ime

CHRISTOFLE

kleparskih ter kovaških del in dobave železnine

za stavbo državne obrtne šole v Ljubljani, se bode vršila

dne 29. januarja 1910 ob 10. dopoldne

javna pismena ponudbena razprava pri mestnem magistratu ljubljanskem

v pisarni mestnega stavbnega urada

Nadrti, proračuni, pogoji in drugi razpisni pripomočki so razgrnjeni v

pisarni stavbnega vodstva na Mrji vsak dan od 8. do 12. in od 3. do 6

vsakemu na vpogled.

Ponudbe, v katerih je navesti posamezne enotne cene in na njih pod-
lagi proračunene skupne zneske v številki in v besedah, je vložiti kolekovane

in vpremljene s 5% - na p. dlagi ponujanih skupnih zneskov določenim -

vadiem v zapечатih zavitkih dražbeni komisiji d. določenega časa. Izrečno

se d. l. č. da je ponujati strogo na podlagi razpisnih določb in predpisov. Na

ponudbi e. katere ne bodo povsem ustrezale dražbenim predpisom ali katere bi

se pogojno glas le, in na take, katere bodo prekasno ali dodatno vložene, se

ne bode obratlo.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 14. januarja 1910.

Žu an: **Ivan Hribar l. r.**

SVETOVNOSLAVNI

FERNET-BRANCA

tvrdke Fratelli Branca v Milanu

edine in izključne lastnice tajnosti o pripravljanju

je najuspešnejša želodčna grenčica na svetu!

Neutrpijiva v vsaki družini! — Dobiva se v Ljubljani pri:

J. Buzzoliniju; Anton Staculu; slaščičarni Jak. Zalaznika.

Gostilničarji, kavarnarji!

Predno pa kaj kupite, je pa priporočiti, da se natančno informirate, katera firma Vam lahko to najbolje dobavi. Pri tej priliki se tudi jaz priporočam najtopleje.

Simon Kmetetz,

P. n. gostov ne zadovoljite samo z okusnimi jedili in dobrimi,
pristnimi piščami, sem spada tudi, da jih v današnjem modernem času
z razvedrilom in zaba o navežete na hišo.

Ali kako naj se to ukrene, da ne bo prevelikih stroškov?

Kupite si kakršnokoli moderno glasbo, ki se z avtomatičnim
metanjem d. narja vanjo izplačana, n. u. električnem klavir, or-
chestron z mandolinami, godbo na lek itd, ki se dobiva, o že od
800 krun naprej.

dobavitelj godbenih avtomatov, elekt. klavirjev, orchestrionov itd.

v Ljubljani, Kolodvorske ulice št. 26.

Pozor!

Ker s 1. februarjem popolnoma opustim svojo **glavno trgovino v Ljubljani**, Mestni trg št. 19 ter jo preselim v Gorico, Šolska ulica št. 6,

prodam vso trgovsko opravo

po jako ugodni ceni. Reflektante prosim, naj ne zamude te redke prilike.

Cenjenim odjemalcem

pa vljudno sporočam, da prodajam do 1. februarja **blago po nakupni ceni** ter opozarjam, da bom imel od 1. februarja **naprej svojo trgovino v Ljubljani le**

„pri Planinki“

na Jurčičevem trgu, katero bom znatno povečal. 167

Engelbert Skušek, Ljubljana.

Hotel Liburnija v Voloskem

s 15 sobami, kavarno, restavracijo in potrebnimi prostori. se daje s 1. januarjem 1910 v najem.

Obravnava in sprejema Posojilnica v Voloskem. 4303

Ženitna ponudba.

Zaradi pomanjkanja časa se želim seznaniti s simpatično, zdravo, krepko in izobraženo gospico ali vdovo brez otrok. — Premoženje postranska stvar. Sem v starosti 40 let, samec, čedne zunanosti, posestnik in trgovec z večjim premoženjem. Oziralo se bode le na ponudbe s popolnim naslovom s sliko, katere naj se blagovoljno poslati pod „Dobrosrčna“ na upravništvo „Slov. Naroda“ do 25. januarja. Za tajnost se jamči. 172

Stanovanje

v bližini židaniške Rimske Toplice pri židanem mostu, obstoječe iz 2-3 sob, priključni in delom vrta, se odda v najem. Posebno pripravno je za penzioniste ali letovčarje. Pojasnila daje gosp. Ulaga, trg. Šmarjeta, pošta Rimske Toplice, Štajersko. 160

motor na bencin

(tovarne P. Renauer) komaj 3 leta rabljen. Ima moči 10 konjskih sil. Pripraven za mlin ali žago. Obenem se prodaja tudi mrežna žaga

mrežna žaga

(Vollgatter), 60 cm široka. Natančnejša pojasnila daje J. Hribar, pošta Izlake, Zagorje ob Savi.

Ostanki Tkanina

lepih kosov satina, sifona, flanele, kamatafa itd. 40 metr. 20 kror. Kosiso 4 do 10 m dolgi. Po povzetju pošilja 4749

Ot. Matouš

zaslat. dūm, dvūr Kralové n. Labem, Čechy. Pišite slovensko.

Kdo še nima brezplačne knjige?

Vsak, kdor se čuti slabotnega in bolnega, naj se obrne na nas in prejmi mi bomo na razpolago stavili svojo veleznimivo knjžico. Še nikoli se ni na Avstrijskem tako poučna, dragocena knjžica popolnoma zastoj nudi občinstvu: mi pa hočemo s tem trpečemu občinstvu izkazati dobroto, ker jih je še veliko, ki ne vedo, da imamo ravno v galvanski trajni elektriciteti sredstvo, s katerim se lahko uspešno borimo proti splošni živčni oslabelosti, revmatizmu, glavobolu, pomanjkanju spanja, potlosti, ohromelostnemu stanju, nevralgiji, vseh vrst in najrazličnejšim ženskim boleznim itd. Svoj zdravilni način smo popisali v zanimivi brošuri in jo pošljemo vsakomur, kdor se na nas obrne, to brošuro

gratis in franko pod zaprto kuverto in brez vsake obveznosti.

Elektro-terapevtska ordinacija

Dunaj, L. Schwarzenasse 1, Mezzanin, Apt. 1 s 2.

173. 16 I. 1910
Kupon za brezplačno knjžico.
Na
Elektro-terapevtsko ordinacijo
na Dunaju, L. Schwarzenasse
1, Mezzanin Apt. 1 s 2
Prosimo pošljite mi knjžico:
„Razprava o modernih elektro-terapijah“
gratis in franko pod zaprto kuverto.
Ime: _____
Naslov: _____

Narodna manufakturna trgovina
v Ljubljani
išče izvežbanega

manufakturista

k engros-zalogi
Ponudbe: 57
Ljubljana, poštni predal šte. 46.

„Ottoman“ papir za cigarete
in cigaretne stročnice se hvalijo same,
reklame zanje ni treba.

Kot trgovski učenec

se takoj sprejme krepak deček, star 14-16 let, s primerno šolsko izobrazbo in poštenih staršev v trgovino, z mešanim blagom M. algon v škofiji Lohi. 164

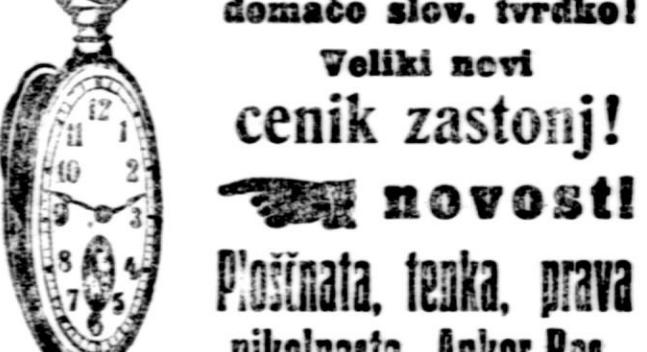
Puške:

Lancaster od . . .	K 28.—
Flobert	8 50
Pistolet	2.—
Samokres	5.—

naprej. Poprave ceno. Ilustrovan cenovnik franko. F. Dušek, Opatovo 76 ob državni železnici, Česko. 4310

H. Suttner

Ljubljana, Mestni trg razpošilja 3666
ure, zlatnino in srebrnino

na vse kraje sveta Obrnite se zanesljivo na domačo slov. trgovko Veliki novi cenik zastoj! novosti! Ploščnata, tenka, prava nikelnasta Anker-Ros-kopf ura na 6 kamnov, pokrovi ostanejo vedno beli, prav natančno 36 ur idoča. — K 4-50. Srebrne ure od 6 kron naprej. Večletno jamstvo. — Ako blago ne ugaja, se denar vrne. Sokolske verižice s slov. trakovi nikelnasta K 1-20, srebrna K 5.—.

Ako iščete

dobrega, zanesljivega vira za porabne in darilne predmete vseh vrst, zahtevajte takoj po dopisnici bogate ilustrovani katalog s 3000 slikami C. in kr. dvorni dobavitelj 34
Jan Konrad
Most š. ev. 472 na Četkem.

Lepe prsi
dobe dekleta in žene vsake starosti, ako rabijo mojo najnovejšo kremo za prsi ali vodo za prsi. Rabi se samo zunanje; edino zanesljivo učinkujoče sredstvo, z jamstvom neškodljivosti. Cena K 3.—, K 5.— in K 8.— Zraven spadajoče milo 60 vinarjev. Prodaja jih gospa Käthe Menzel Dunaj II., Praterstrasse 63, vrata 7 6.

Izšel je novi slovenski cenik dvokoles, šivalnih strojev, gramofonov, plošč itd itd. 4691 s čudevito nizkimi cenami pri

Tam je velika zaloga vsakovrstnih avtomatičnih gramofonov za gostilne od K 15 do K 1000, kakor tudi dvokoles, šivalnih strojev, zastopnik kmetijskih strojev, orkestriranj. — Mehanična delavnica. — Prodaja se tudi na mesečne obroke. Ceniki franko

je najidealnejša vseh gumijevih specialitet. Ob zavarovanju, zdravniško priporočeno Poizkusne pošiljke pod najstrožjo diskrekcijo za K 3.— in 5.— Cenovnik z 1 vzorcem za 50 vin (v znakah). „Ecco“ zaloga hig. gumijevih izdelkov M. Gál, Dunaj I., Raubensteing. 8 m, poleg Kärntnerstrasse. Zaloga za Trst: M. Gál, Corso 4. za Gorico: M. Gál, Corso 11. „Ecco“ se dobiva v vsaki lekarni in boljši drogeriji. 162

Zimsko blago

se mora razprodati in to sploh: kratki, mestni in potni kožuhi, zimске suknje, raglani, pelorine, in damске konfekcije tudi pod vsako ceno. „Angleško skladišče oblek“ O. BERNATOVIČ, Mestni trg 5. 204

Hotel „Triglav“ na Jesenicah

v neposredni bližini kolodvora, s 16 sobami za tujce, kavarno, se odda takoj ali čez par tednov pod ugodnimi pogoji. Hotel se tudi prodaja ali pa zamenja za gozde. Pojasnila daje Ivan Ferjan, Jesenice na Gorenjskem. 200

Učenec

z zadostno šolsko izobrazbo, poštenih staršev, se sprejme takoj v trgovino z mešanim blagom pri Kristjannu Starkiu v Sevnici ob Savi. 166

Proda se mlin in žaga

na stanovitni in močni vodi, 5 minut od kolodvora juž. žel., na dobrem prostoru. Je okoli 3 orale (joke) zemlje in prav na lepem kraju. Proda se zaradi drugega podjetja. Kupci naj se oglasijo, da se na mestu pogodimo, pri R. Kunce, št. Juri ob juž. žel.

V tem kratkem predpustu igranje na klavir

se za 178 pri družinskih kakor tudi pri društvenih zabavah v Ljubljani in na deželi najtopleje priporoča

G. F. Jurásek v Ljubljani Sv. Petra cesta šte. 62 a. I.

Ceno česko posteljno perje!

5 kg novoga skubljenega K 9 60, boljšega K 2, K 12, belega, jako mehkega skubljenega K 18.—, K 24.—, snežno belega, mehkega, skubljenega K 30.—, K 36.—. Pošilja se franko proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi poštnih stroškov. Benedikt Sachsel, Lobes 35. pri Piznu na Četkem. 4857

Razna nova hišna oprava perilo itd.

se bode prodajala v ponedeljek, dne 17. januarja popoldne v Spod. šiški, Jernejeva cesta 38 pri Albini Zobčič. 174

Naznanilo.

Usojam si slavnemu občinstvu vljudno naznaniti. da otvorim na Sv. Petra cesti št. 26 (v Rohrmannovi hiši) z dnem 17. t. m. na novo urejeno trgovino s papirjem, galant. in šolskimi potrebščinami Zagotavljam svojim cenj. odjemalcem točno postrežbo in jih opozarjam tudi na veliko izbiro in solidnost blaga. — Priporočam p. n. društvom za predpustne veselice razne kotiljone, serpentine, korijandoli itd. 202 Cene za vse blago vseskar najnižje. V nadi, da me bo slavno občinstvo podpiralo z obilnim obiskom, se priporočam z odličnim spoštovanjem M. T. i. c. r. trgovina s papirjem itd. v Ljubljani, Sv. Petra cesta šte. 26.

Starinarji in trgovci z oblekami dobe obleke iz starega komisnega blaga in volnenega lodna, nadalje temnosive hlače tramvajskih uslužbencev in predelane vojaške zimске in poletne koe, kakor tudi stare vojaške čevlje in škornje po najnižji ceni pri L. Pressburger in sin Dunaj XX I. 8

Izvrsten vrtnar

se išče za oskrbnitvo Boštanj. Bti mora vešč malo nemškega jezika. Ponudbe se pošiljajo na oskrbnitvo Boštanj, pošta Radna pri Sevnici. 165

2 hiši

stavbni prostori so na prodaj. Več pove lastnik Jožef Kolman na Bledu. 170

Hiša z gostilno

in sedmimi sobami za tujce, nasprotni kodvora v št. Petru na Krasu, se prodaja iz proste roke pod zelo ugodnimi pogoji. V hiši je zelo ugoden prostor za novo malo kavarno, ki bi se tu zelo dobro obnesla. Vse podrobnosti se izvedo v „Narodni gostilni“ v št. Petru na Krasu. 190

Ako želi kupiti vino

kateri mali ali veliki vinski trgovci naj se obrne na tvrdko Anton Buršič agent 187 Nova vas, pošta Vrtonelja, Istra.

Svoji k svojim!

Prva in edina česko-slovanska tvrdka za uglaševanje klavirjev posreduje kupovanje in prodajo novih in starih klavirjev, kakor tudi prevzema popravila vseh sistemov klavirjev. Uglašuje „Glasbeni Matiči“, „Mladiki“ in drugim slovenskim zavodom. Preglašuje pa brezplačno. — Vsa v to stroko spadajoča dela izvršujemo točno in ceno. Najtopleje se priporoča G. F. Jurásek, prvi kranj.-slov. uglaševalec klavirjev Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 62 a. I. nadstr.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Delniška glavica K 3.000.000. Stritarjeva ulica šte. 2. Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu in Sarajevu. Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 % Kupaže in prodaja srečke in vrednostne papirje vseh vrst po dnevnem kurzu. 14

Po svetu.

*** Panamski kanal.** Dela okoli panamskega kanala, ki so jih ameriške Zdržene države pričele že leta 1904., napredujejo vzlic težkočam, ki se stavlja na pot temu orjaškemu delu, in je sedaj dovršena že polovica dela. Amerikanci se nadejajo, da bo kanal iročen prometu l. 1915. Sedaj je treba kaj omeniti o stroških dohodkih, ki jih bo nosil kanal. Včetku so izračunali stroške na 184 milijonov dolarjev, 50 milijonov za nakup zemljišča, a 134 za gradnjo samo. Danes je proračun prekoračen na nad 30 milijonov dolarjev, a strojniki sodijo, da bo treba za vse delo vsaj pol milijarde dolarjev. Sedaj se mora vzeti v obzir razširjenje prvotnega načrta, vsled česar se stroški znatno povišali. Tako je pr. potrebna mnogo večja globočina kanala 107 metrov, da se omogoči prehod novih vojnih ladij, dreaugrtovega tipa, ter večja širjara 45 metrov. No, res je tudi to, da so opravečena tudi sumničnija in tožbe v New Yorku radi zlorab, kakor so n. g. nepotrebne dragocene koncesije za drugi nečisti posli. Kakor se torej ene strani narasli stroški, izginja druge strani čimdalje bolj nadeja na veliko korist, ki bi jo imel nositi kanal. Gradbeno podjetje računa, da bo skozi kanal na leto 15.000 ladij, asproti 45.000 ladij, ki preplujejo sedaj siveški kanal. Od druge strani se pa sumlja, bo li nadkrilil projekt panamskega kanala v doglednem času promet na azijsko-afriškem (Suecu) kanalu. Zapadna obala Amerike je zelo slabo razvita, a orska veriga spušča se do morja, kultura je pa zelo mlada ter je delo zaostala. Tih Ocean je pa velika pregrada brez otokov. Panamski kanal je velikega interesa za Severno Ameriko, ne samo z gospodarskega, ampak veliko bolj s političnega stališča. In ravno politične prilike sili v. Sev. Ameriko, da čimprej dovrši ogromno delo. Se s panamskim kanalom zadobi Rooseveltova in taftova imperijalistična politika svetovni pomen. Sele tedaj se v kulturni zaostali ameriški zapad gospodarsko priključi ameriškem severu. Sele tedaj bo zamogla Severna Amerika koncentrirati svoje sile na svoj morsk strategični fronti toliko na zapadu kolikor na vzhodu; tedaj Sele bo mogla energično izvajati svoje ideje o razširjenju svoje moči na vzhod, na Havajsko otočje, na otočje Samoa in Filipine.

*** Postanek »Marseljeze«.** Ko je aprila leta 1792. Avstrija kategorično odbila vse ponudbe Francije, je major Dietrich v Strassburgu poklical na obed vse dobrovoljce, ki so bili pripravljeni nemudoma oditi na bojišče. Tu je sprožil med drugim besel, da bi trebalo Francozom povedati himne. Med navzočimi se je nahajal tudi častnik Rouget de l'Isle, ki je bil na glasu kot pesnik in glasbenik. On je tudi prevzel naloge in čez noč sestavil besedilo in glasbo »Marseljeze«, ki je igrala tako veliko vlogo v zmagah republikanskega orožja. Tako je pisal nek pesnik: »Mi smo se borili eden proti drugemu, a »Marseljeze« se je vedno borila z nami, za nas«. Neki drugi je pisal: »Pošljite mi sto sovražnikov in en odtisek »Marseljeze« in za malo sem odzvočen sam«.

*** Indski kongres.** Narodni Indijanci sejejo koncem vsakega leta velik narodni kongres, na katerem se razpravljajo o narodnih in gospodarskih težnjah Indov in o odreban angleške vlade. Na lanskem kongresu pa so se delili Indijci v dva tabora, v zmerne in radikalne Inde, tako, da je vsa stranka sklepala zase. Letos se je delo bati, da se vsled tega spora kongres sploh ne sestane. Malo pred božičem sta se stranki zedinili, da se bo kongres pod vodstvom zmernelega Mohana Malavije. S tem so bili premagane ovire in kongres se je začel 27. p. m. v Lahori, glavnem mestu provincije Pundžab. Predsednik Malavija je v dolgem govoru kritiziral ustanovitev »Indskih svetov«, ki jih je angleška vlada prikovala tako, da pridejo povsod do velave Mohamedani na škodo Indov. Zato seveda angleška vlada ni stala iz ljubezni do Mohamedanov, karveč zato, da neti preprič in sostrastno med domačini. Ti naj se bičajo med seboj, angleško vlado to ne boli; med tem, ko se bijejo, ona lahko nemoteno izmaga rodovitno Indijo. Predsednik se je na to dotaknil Transvala naseljenih Indov, s katerimi postopala angleška vlada kot s sužnji. Končno je še izrekel upanje, da bodo volitve na Angleškem konale ugodno za liberalce, kar bi imelo ugodne posledice tudi za Indijo. Isti govor zmernelega Malavije je zmerne, Angležem udane zborovalce, celo presenetil, radikali pa so bili zelo zadovoljni. Tudi dva zmerne Bengalca sta stro napadala pristranske odredbe glede »Indskih svetov«. Povdarjala sta, da žene angleška

vlada s takim krivičnim postopanjem mlade Bengale v nasprotju, radikali tabor. V posebni resoluciji se je izreklo obdovanje na junaskem boju, ki ga bijejo Indijci v južni Afriki napram svojim zatiralcem. V svrhu nadaljevanja boja proti vladi so zborovali zložili ogromno svoto, 15.000 rupijev. Navzoče žene so darovale vse zlati nakit, kar so ga imele na sebi. — To je požrtvovalnost, ki zasluži vse obdovanje. V tem oziru se kulturni Slovenci ne morejo meriti z »divjaškimi« Indijci.

*** Mandžurska železnica.** Iz Londona se poroča, da so Zdržene države severoameriške poslale velevladstvem spomenice, v kateri predlagajo, naj se mandžurska železnica nevtralizira na ta način, da se proda Kitajcem. Države bi Kitajsko podpirale finančno, zato pa bi imele s trgovskega, nepolitičnega stališča nad železnico nadzorstvo. Predlog se nanaša na japonski in na ruski del chabinsko-dalenske proge. V spomenici se povdarja, da bi prodaja napravila konec vednim prepripi in zagotovila princip enakopravnosti na tej železnici.

*** Londonske prodajalnice.** Koliko glavnic vlagajo veliki londonski trgovci v svoje prodajalnice, dokazuje sledeče številke, iz katerih zamore čitatelj tudi spoznati ogromnost teh podjetij. Amerikanec Seffridge je otvoril svojo prodajalnico meseca marca 1909. z glavnic 24 milijonov kron. Jeremiah Rotherham & Co. sta uložila v svojo trgovino 16 milijonov 300.000 K. Evans & Co. 11.300.000, Jays 16.800.000 K. Ch. Backer & Co. 7.750.000, M. Maple celo 64 milijonov kron. Naravno je, da je tudi število oseb v teh prodajalnicah ogromno. Tako je n. pr. pri Seffridge-u v eni prodajalnici veluženih 1000 ljudi. Enako imata tudi dve pariški prodajalnici »Louvrea« in »Au Printemps«, uslužbenih po 1000 ljudi. No to je vse nič nasproti prodajalnici tvrde Marshall Field & Co. v Čikagu, ki daje posla 10.000 uslužbenecem. In vse to osebe je zaposleno v eni sami prodajalnici pod eno in isto streho.

*** Izvor ameriških imen.** Znano je, da so imena evropskih mest in dežel v Ameriki mnogoštevilno zastopana. Imen, kakor: Berlin, Paris, Petersburg, kar mrgoli okraj oceana. V Minesoti pa imajo celo Kraitown, Kranjsko mesto. Vendar je še vse polno ameriških mest, katerih imena so čisto ameriškega izvora, in katerih pomen je ogromni večini Amerikancev popolnoma neznan. Največ imen je indijanskega izvora. Tako se imenuje država Alabama po indijanskem plemenu »Alibamouse«, Mississippi pomeni Veliko reko — Michi — Veliki — reka. Arkansas je ime bivšega indijanskega rodu. Kentucky in Connecticut pomenita isto kot Mississippi »Veliko reko«. Neki indijansko pleme se je imenovalo Illinois. To ime označuje zdaj deželo, v kateri so nekdanji bivali Indijanci Illinois. Illinois pomeni v indijanskem narečju »mi smo ljudje«. Missouri pomeni surovo stesano dol. Iz besede Ajawa, ki pomeni onstran, namreč onstran reke se izvaja ime države Iowa (Ajo-ve). Ime države Texas je nastalo vsled zveze več indijanskih rodov: Texas namreč pomeni v indijanskem jeziku: »Mi smo prijatelji«.

*** Nevaren mornar.** Neki 22letni strojnik na nekem hamburškem parniku si je izmislil na vožnji iz New Yorka v Južno Ameriko hudoben načrt, katerega žrtev naj bi postal parnik z vsem moštvo razen par mornarjev. Sklenil je z najzanesljivejšimi tovariši, da pomore oficirje ozir. uradnike ter se polaste njihovoga orožja ter dragocenosti v vrednosti poldruga milijona dolarjev, ki so se nahajale na parniku. Parnik, na katerem je bilo krog 350 stotov gazoline naj bi se poglaval v zrak, ali pa navrtal in pogreznil v morje. Neki mornar pa je svojega tovariša izdal kapitanu, ki je nevarnega aslužbenca dal po teškem boju v železje ter ga v Pernambuku izročil nemškemu konzulu. Nevarnega hudodelca, ki je doma na Meklenburškem in ki je že v Ameriki imel burne doživljaje, so te dni pripeljali v Hamburg.

*** Med vladarji.** Zadnjič je bila na brunšviškem dvoru svatbe. Prav veselo je bilo. Ko je enkrat igrala vojaška godba pred gradom, je stopil bulgarski kralj Ferdinand k oknu, in da bi bolje videl in slišal, se je nagnil čez okno. Cesarja Viljema, ki je ravno tudi bil v sobi, je pogled na obširno zadnjo stran telesa kralja Ferdinanda — ki je precej korpuulent — spravil v tako veselo razpoloženje, da je stegnil desnico, jo nameril na oni del kraljevega telesa, ki ga navadno ne imenujemo — in zgodilo se je... Bulgarski kralj pa ni razumel šale in ni s cesarjem Viljemom spregovoril ves čas nobene besede več. Značiti, da bo še vojska iz tega.

Ključavničarstvo

Ig. Faschinga vdova

Poljanski nasip št. 8.

Reichova hiša.

Velika zaloga

štedilnih ognjišč.

Izvrstne in solidne delo.
Cene zmerno. Popravila se
točno izvršujejo.

Največja zaloga navadnih do najfinejših
otroških vozičkov
in navadno do najfinejših
žime.
M. Pakić
v Ljubljani.
Nemnim naročilom se
pošilja s povzetjem.

Josip Rojina
krojač prve vrste
v Selenburgovih ulicah šte. 5.
nasproti glavne pošte
konkurira z največimi trgovskimi
glede finega kroja in elegantne izvršitve.
Tvorilna zaloga najfinejših angl.
in franc. specialitet blaga.
Zavod za uniformiranje.

Svoji k svojim!
Ciril - Metodove drože

Te žitne drože, izborne po
kakovosti, se priporočajo gos-
podom pekarnic, trgovcem in
slav. občinstvu. Prodaja jih
v korist Ciril - Metodovi družbi
po nizkih cenah samo

Maks Zaloker
v Ljubljani
v lastni hiši
Kladenska ulica št. 17 in
Rečna ulica št. 5.
V korist
Ciril - Metodovi družbi!

Odlikovana
Prva kranjska
tvornica klavirjev
Ljubljana

Hilšarjeva ulica 5 Gradišče
RUDOLF A. WARBINEK

Jamstvo šest let.
Eksport v vse dežele.
Priporočila svoje prve vrste, za vsa podnebja
solidno narejene pianine, klavirje in
harmonije tudi samostojno
za gotov denar, na dolga od-
plačila ali naposode.
Poprave in ugaševanja se izvršujejo točno
in računajo najceneje.
Največja tvornica na avstrijskem jugu.

Dvonaostropna hiša
v sredini mesta, s kletmi in 8 stano-
vanji, pripravna za vsako obrt, se
proda za 29.000 K. Letni dohodek
znasa 2600 K. Vse vsote ni treba takoj
plačati. — V. č. pove g. L. Korne v
Ljubljani, Hilšarjeva ulica 12. 176

Stampilije
vseh vrst za urade,
dravstva, trgovce itd.
Anton Černe
graver in izdelovatelj
kavčkovih stampilij
Ljubljana, Sv. Petrac. 6.
Ceniki franco.

Izdelane postelje
iz rdečega postelnega inleta.
Prav dobro napolnjeno! Per-
nica ali blazina, 180 cm
dolga, 116 cm široka K 10—,
K 12—, K 15— in K 18—, 2 metra dolga,
140 cm široka K 13—, K 15—, K 18—,
K 21—. Zglavnik 80 cm dolg, 58 cm širok
K 3—, K 3-50 in K 4—, 90 cm dolg,
70 cm širok K 4-50 in K 5-50. Izdelujem
tudi po kakršnikoli drugi meri, 3 delni mo-
droci iz dlake za 1 posteljo K 27—, boljši
K 33—. Pošilja se poštino prosto po po-
vzetju od K 10— naprej. Zamenja ali nazaj
se vzame proti povrnitvi poštinskih stroškov.
Benedikt Sachsel, Lobes 913
pri Pliznu na Češkem. 4856

Fattingerjeva
pasja pogača
iz mesnih vlaken,
najidealnejše krmilo za pse vseh pasem.
Načrtni ceniki in brošure o n. daljnih krmilih
za pse, perutnino, fazane, domače zajce, srne in
večjo divjačino se dobivajo zastoj od firme
H. POLSTERER,
tvornica za Fattingerjevo patentno pasjo pogačo
iz mesnih vlaken in za krmilo za perutnino
Dun. Novo mesto (Wr.-Neustadt).
Zastopstvo v Ljubljani:
AVGUST PUST,
Fran Grošljev naslednik,
Poljanska cesta.

Seydlin
Najbolje za zoba

Svoji k svojim! Narodna trdka!
Milko Krapeš
urar in trgovec
Ljubljana, Jurčičev trg šte. 3.
Ustanovljeno leta 1854.
Cenj. občinstvu priporočam svojo
bogato zalogo
stonskih in žepnih ur,
uhanov, protanov in verig.
Osobito sedaj ob priliki božiča in
Novega leta, namenil sem se prodajati
dobre blage po izredno nizki ceni.
Popravila točno in cenoi
Za vsako prodano ali po-
pravljenno uro jamčim 1 leto.
Cenik brezplačno in poštino prosto.

Na obrokel 4874
Srebrne remontoarke, zlate damske in
moške verigice. Pristno, uradno puncirano
blago. 4 K na mesec brez povziranja cene. —
Razpošilja se brzo in na vse kraje. Zahtevajte
naročilni list. Te stroke največja razpošiljalnica
na odplačila R. Lechner, Brecljava št. 81.

Deklica
stara 20 let, ki ima 8 razredov in ve-
selje do loterije in prodaje tobaka,
se sprejme.
Več se vrti na Rimski cesti
št. 24 v Ljubljani. 87

Ugodna prilika!
Sode od finega špirta,
iz hrastovega lesa, krasni izdelki to-
varne špirta, zelo močne in trpežne
deloma popolnoma nove deloma enkrat
rahljene, velikosti vsebine po 300, 350,
400, 600 d. 700 litrov za takojšnjo
rabo vsakih vrst vina najboljšo pripo-
ročljivosti odda po prav nizkih soli njih
cenah tvrdka **Av. A. Hartmanna nasl.**
Av. Tomazič, Ljubljana, Marije
Terezije cesta. 4415

Neprimerno
dobre slasti je zrnata kava do po-
lovce zmesana s
Schikovo rženo kavo
Slastna pijala! Veliki prihranek!
5 kg ržene kave za K 4— pošilja
franko po povzetju
Mihael Valentin Schik
Dunaj VII 3, Lerchenfelderstrasse
šte. 67. 3847

Vinko Majdič
valjčni mlin v Kranju
(Kranjsko).
Največja proizvajanja priznana naj-
boljših pšenčnih mok in krmnih izdelkov,
ki izvirajo iz najbolj izbranih pšenčnih
vrst. Proizvodi vzamejo jako veliko vode
v se in dajo kvantitativno nedosegljiv
pridelek, kar je zlasti za gospode pe-
kovske mojstre neprecenljiva vrednost.
Zastopstva in zaloge: 28
V Ljubljani: Podgradu, Trnovem,
Kočevju, Trstu Gorici, Celovcu,
Beltaku, Bolcanu, Inomostu, Tri-
dentu, Zadru, Spiljetu, Ercegnovem,
Kotoru, Sarajevu in Pulju.
Brzjaviti: Valjčni mlinu, Kranj.

Priporočamo
za predpust
glasovite in zajamčeno naravno pro-
izvode, odlikovane z zlato kolajno.
Sans Souci, Grand crémant
franc. šampanjec. 4579
Carte d' Or
domača specialiteta.
Asti spumante
turinska specialiteta.
Bakarska vodica
primorska specialiteta.
Gennaro Ossoinack, Reka
pivnica šampanjca.
Cene nizke. Zahtevajte cenovnik.

Dragotin Puc
: tapetniški in preprogarski :
mojster
v trdki Puc & Komp.
Izdelujem vsa v to stroko
spadajoča dela solidno in po
1078 nizkih cenah.
Ljubljana
Marije Terezije cesta 11.

Ustanovljeno leta 1842.

Tovarna oljnatih barv, laka in firneža

Brata EBERL

Ljubljana 343

črkoslikarja, lakarja, stavbna in pohištvena pleskarja,

Prodajalnica: Miklošičeva ulica št. 6. nasproti hotela „Union“.

Delavnica: Igriška ulica št. 6.

Ustanovljeno leta 1842.

Največja tvornica lokomobil na Nemškem

Do konca leta 1909 se je prodalo 24000 kosov.

Henrik LANZ Mannheim

Patentne lokomobile

na vročo paro z ventilno zavoro.

„Sistem Lentz“ s preprostim prevzetjem.

Pisarna za prodanje v Avstriji
EMIL HONIGMANN, Dunaj, Löblichgasse 4.

Interurban 15594

Vsako leto se izdeja okoli 2000 lokomobil.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani
Dunajska cesta 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji

za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

Pisalni stroji „ADLER“.

Knjige s slikami za otroke:

Deca roma okrog doma, broš.	K	—24
Nase domače živali, broš.	"	—40
Noetova barka, broš.	"	1:50
Kaj pripoveduje čarovnica, broš.	"	1:20
Podobe iz zivalstva, broš.	"	2:40
Pavluša in nuša, broš.	"	1:50
Palčki Poljanci, broš.	"	3:60
Radost malih, broš.	"	—40
Snegulčica, broš.	"	1:20
Trnjava rožica, broš.	"	—60
Vesela mladina, broš.	"	—80
Vesela družica, broš.	"	—70
Zlata radost, broš.	"	—40
Živali naše prijateljice, broš.	"	—70
Modri Janko, broš.	"	2:40

Knjige za slikanje:

Tuckov, Zaklad za otroke	K	1:—
Otroški vrtec	"	1:—
Za kratek čas	"	1:—
Mladi umetniki	"	1:—

Mladinski spisi:

Amicis: Srce, 4 zvezki à 40 h	K	1:60
Andersen: Pravljičice za mladino	"	1:—
Brinar: Medvedji lov. Čukova gostija, kart.	"	—80
Campe: Odkritje Amerike	"	2:—
Cegnar Fr.: Babica. Povest.	"	1:20
Cigler Janez: Sreča v nesreči	"	—76
Freudenthal Jos.: Venček pravljic in pripovedk	"	—40
Gangi Eng: Pisanice	"	—50
Hubad Fran.: Pripovedke za mladino I. in II. zv. à 40 h	"	—80

Narodna knjigarna v Ljubljani

Prešernova ulica št. 7.

Perje

za postelje in puh

priporoča po najnižjih cenah

F. HITI

Pred škofijo št. 20.

Zunanja naročila se točno izvršujejo.

Najboljši čevlji sedanosti

so z znamko

Cene brez konkurence!

Edina zaloga le pri trdnosti

J. Keber

(pri zlatem čevlju)

Ljubljana, Stari trg 9

Ustanovljeno 1846.

Edini zavod

v Ljubljani

za kemično čiščenje obleke in zastorjev, barvarija in likanje sukna na par.

JOS. REICH

Poljanski nasip - Ozka ulica št. 4.

Sprejemališče

Šelenburgova ulica št. 3.

Postrežba točna. Solidne cene.

Avgust Agnola

Ljubljana,

Dunajsko cesto 13

Izborna zaloga

namiznih in

nastropnih

svetilk

najnovije

vrste

po nizkih cenah

Važno! za Važno!

gospodinj, trgovce in živinorejce.

Najboljša in najcenejša postrežba za drovno, komunalno, selišča cvetja, korenine itd. tudi po Kneippu, ustne vode in zobni prašek, ribje olje, redilne in posiljalne mase za otroke, dišave, mila in sploh vse toaletne predmete, fotografirane aparate in potrebščine kirurškega obvešila vsake vrste, sredstva za dezinfekcijo, vosek in pasto za tla itd. — Velika zaloga najfinišnega ruma in konjaka. — Zaloga svežih mineralnih vod in soli za kopel.

Oblastv. konc. oddaja strupov.

Za živinorejce

posebno priporočljivo: grenka sol dvojna sol, solitor, ocajca, helmož, krmilna apna itd. — Vnanja naročila se izvršujejo točno in solidno.

Drogerija

ANTON KANC

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

Kupuje po najvišji ceni razna selišča (roče), cvetja, korenine, semena, skorje itd.

Izdelovatelj vozov

Franc Visjan

Ljubljana, Kolodvorska ulica 25

priporoča svojo bogato zalogo

novih in že rabljenih

VOZOV.

Lekarnarja Schaumanna

4468

v svoji sestavi nanovo zboljšana, že več nego 30 let uveljavljena z najboljšimi uspehi, je in ostane najboljšo sredstvo, proti vsem vrstam želodčnih bolezni, črevesnih boleznih in pomanjkanju teka. Neutrpijiva je za urejanje in vzdrževanje dobre prebave. Kdor se nagiblje k hujšanju, naj takisto dvakrat na dan rabi želodčno sol. — Skatlja stane K 1-50. Razpošilja se vsak dan po pošti po povzetju in sicer najmanj 2 skatli. Dobiva se po vseh lekarnah in drogerijah.

Glavna zaloga kem.-farm. laboratorij lekarnarja Julija Schaumanna v Stockerau pri Dunaju.

Edina zaloga

izvirnih

amerških

čevljev.

3476

A str.-amerška zaloga čevljev v Ljubljani poleg kavarne „pri Slonu“.

Pozrite natanko na firmo.

TRUBAR

Krasna umetniška reprodukcija v več barvah

znamenite Groharjeve slike

Primoža Trubarja

ustanovitelja slovenske književnosti

visoka 66 cm in široka 55 cm je najlepši okras vsake slovenske hiše. Ta reprodukcija je sploh najlepša in najdovršenejša kar jih imamo Slovenci.

Cena s pošto K 3-20.

Dobiva se v

Narodni knjigarni

v Ljubljani, Prešernova ulica št. 7.

Najkrajša in najcenejša pot v Ameriko

z modernimi velikimi brzoparniki iz Ljubljane čez Antwerpen v New-York

je proga

Red Star Line

Rdeča zvezda

Na naših parnikih Finland, Kronland, Vaderland, Seeland, Lapland in Samland, ki oskrbujejo vsak teden ob sobotah redne vožnje med Antwerpenom in Novim Yorkom je svažnost, izborna hrana, vjudna postrežba in spalnice po novem urejene. Vključite za 2, 4 in 6 oseb, za vsakega potnika eminentnega pomena, ter traja vožnja 7 dni.

Odhod iz Ljubljane vsak četrtek popoldne

Naši parniki vozijo tudi na mesec po večkrat čez Kanado v Severno Ameriko in je ta vožnja izdatno cenejša kakor na Novi York.

Pojasnila daje vladno potrjeni zastopnik

Franc Dolenc

v Ljubljani,

Kolodvorska ulica št. 26,

odsej

d južnega kolodvora na levo pred znano gostilno „pri Starem Tišlerju“.

Le enkrat

izvolite si ogledati veliko izbiro v največji

narodni konfekciji

M. Kristofič - Bučar

Ljubljana. Stari trg št. 28. Ljubljana.

Posebno krasno

BLUZE

3927

domače in tuj. krilo predposilke, stroške obleke in krsne prave. Na bl. e. perilo in vse m. dne predmete za gospode in gospe.

70 pošti natanko po naročilu. Cene radi majhne režije najnižje.